Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2261 SIX PAGES NGÀY THỨ BA 2 MARS 1926 — NGÀY 18 THÁNG GIÊNG NĂM BÍNH DẦN SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 18

DIRECTEUR—PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA

Téléphone: 206
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BẢN

	PÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Cả năm	12 $ 00	18 $ 00
Sáu tháng	6 $ 50	9 $ 50
Ba tháng	3 $ 50	4 $ 50

BẢN LỄ MỖI SỐ.... 0 $ 05
Mấy bản thư từ từ ngoài những hiệu và ngày tháng phải gửi trước tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO REUNIS)

南中日報 新聞 六省

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày chúa-nhựt

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal rue Catinat, 152-155-157 (1er étage)
A Hanoi: aux Bureaux du Trung Bắc Tân-Văn.
A Paris: chez MM. Devignon, Bourdet & Cie 9, rue Troschet.

Un traité à forfait pour les contrats de longue durée, Les prix sont payables d'avance.

Thơ, chèques và mandats gửi mua báo thì đề ngay cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng báo thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU chủ bút.

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 4827

LỬA NĂM ẤT-SỬU

Lửa đốt lòng, chớ khá đốt nhà!

Ai là người ở Saigon-Cholon cũng đều, không mất thấy rõ, cũng tai nghe biết rõ, rằng từ trong những ngày, tháng cùng năm tột, nầu Giáp-Tý, bước qua đầu năm mới, năm Ất-Sửu, tính Saigon-Cholon thiên-hạ bị hỏa thường quá. Như nhà lá thì đã tại nằng gió hanh-hao thêm người vô ý, nên đã ra đến đỗi; còn như nhà ngói-gạch kia cũng cháy, thì nói sao? Tại tay người làm, hay là tại lòng Trời muốn? — Câu hỏi nầy tôi không thể quyết đoán; xin để mặc lượng bàn nhân. Tôi chỉ biết một đều, đám cho là có hiển-nhiên, xin trải ra đây, chư tôn nhân duợt:

« Lửa cháy thường chỉ tại cơn nắng lửa. Năm nào nắng dữ gió cuồng, thì năm ấy cháy nhà thường lắm; dầu là nhà ngói nhà lá gì cũng vậy! » Thế thì chẳng đợi lòng trời muốn, hay là tay người đốt mới có lửa; nắng như lửa đốt, nhà cũng cháy đặng vậy. Như năm nay đây — ấy là năm Ất-Sửu — từ năm Giáp-Tý bầu mẫu dần tới đầu năm Ất-Sửu, Trời nắng thát là phi thường, không nắng nắm nào sánh kịp; xem dường mùa nầy trong năm nầy, mặt trời như xuống thấp, trái đất xây cận quá, nên nổi lửa đốt nóng hơn thường. Mỗi ngày kể từ 11 giờ sắp dần tới 6 đến ba, nắng gió có sao; ấy mới thật là nắng lửa! Đi ra một chặn đàng, không đầy ba phút đồng-hồ, quần áo bên trong mình-ta, đều nóng như đổ hơi lửa. Ước những đồ ấy phải dán ra giữa nắng chịu trót ngày như là lượp nhà kia, thì có cần phải có tay người cầm lửa mà đốt, mới có cháy chăng? Tưởng nắng đó lửa cũng đủ cháy! Lấy đây mà xét, nhà lượp lá, không tay người đốt, mà nói khi-không, lửa bắt trên nóc nhà cháy xuống, thì có lẽ tại ai chăng? Tôi tưởng người có để ý chiêm-nghiệm, chẳng lấy chi làm lạ; lại còn dám quả quyết cho năm nay, nắng hẳn thật là nắng lửa, đủ lửa đốt nhà người. Cho nên năm nay, mới thấy lửa cháy thường như vậy. Chẳng tin thử xét lại coi có năm nào, nắng đến đỗi, ngồi trong nhà, dầu là nhà khoán-khoát mát-mẻ cách nào, người chịu cũng đã không nổi như nắng năm nầy vậy chăng? Có người thuở giờ, tánh tình ở-ăn người lạnh mát-mẻ đã quen, năm nay bị lửa đốt lòng, nóng-nảy chịu không thấu, ngồi chẳng an nơi, đứng không an chỗ, buộc mình phải ở giữ công việc gì ra làm cho tiêu-khiển; chẳng dám rời không. mà chịu nắng cho qua. Thế thì chẳng đợi lòng trời muốn, hay là tay người đốt mới có lửa; nắng như lửa đốt, nhà cũng cháy đặng vậy. Như năm nay đây — ấy là năm Ất-Sửu — từ năm Giáp-Tý bầu mẫu dần tới đầu năm Ất-Sửu, Trời nắng thát là phi thường, không nắng nắm nào sánh kịp; xem dường mùa nầy trong năm nầy, mặt trời như xuống thấp, trái đất xây cận quá, nên nổi lửa đốt nóng hơn thường. Mỗi ngày kể từ 11 giờ sắp dần tới 6 đến ba, nắng gió có sao; ấy mới thật là nắng lửa! Đi ra một chặn đàng, không đầy ba phút đồng-hồ, quần áo bên trong mình-ta, đều nóng như đổ hơi lửa. Ước những đồ ấy phải dán ra giữa nắng chịu trót ngày như là lượp nhà kia, thì có cần phải có tay người cầm lửa mà đốt, mới có cháy chăng? Tưởng nắng đó lửa cũng đủ cháy! Lấy đây mà xét, nhà lượp lá, không

VIỆC BỔ DỤNG NGƯỜI ANNAM

VÀO CÁC NGẠCH CỦA NGƯỜI PHÁP

Trong tờ báo nầy, cách mấy bữa nay, bổn-báo cũng đã có đăng một bài bàn sơ về việc bổ-dụng người Annam vào các ngạch của người Pháp, nay xin công bố những chánh-kiến của Phủ Toán-quyền đối với việc nầy để các bạn đọc báo được biết thêm dư-luận ở đây và ở Pháp đối với việc nầy ra làm sao.

Sau khi chất-vấn ý-kiến các viên có dự trong kỳ nhóm Hội-đồng Chánh-phủ vừa rồi, quan Toán-quyền đã kỳ một một bản nghị định ra ân cho người Annam được bổ-dụng vào ngạch Pháp.

Vì việc đó, sở Vô-tuyến-điện có thông cáo cho mọi người hay bức điện-văn của phủ Toán-quyền như sau nầy:

« Việc cải-cách mà xưa nay các nhà cầm quyền cai-trị xứ Đông-dương đã hứa đã lâu thì nay giải-quyết dễ dàng như cái cách sau nầy: không cần phải nhập tây tịch mới được bổ-dụng vào ngạch Tây.

« Chiếu phép ta, một người Annam mà vào làng tây có thể bổ-dụng vào ngạch nào cũng được, dầu làm cho tới chức cao xa như đứng đầu một cái thuộc địa cũng đặng. Cứ khiến ra thì trong các ngạch Pháp, dầu ở ngạch Tư-Pháp hay ở ngạch Hành-Chánh cũng đã có mở số người nhập tây tịch mà có thể có dưới quyền những người giúp việc là tây.

« Cái ý định mà quan Toán-quyền đứng lên thi-hành việc nầy là cốt như thế nầy: « từ nay muốn được bổ dụng vào các ngạch Pháp thì chỉ phải có những văn-bằng tương đương mà không phải nhập tây tịch, bị cái gì ngăn trở như việc vào làng tây tay bảo mở cho người Annam vào mà thường là đáng lại.

« Vì lẽ cứ như cái thể-lệ nhập tây tịch trước kia thì chỉ người nào làm lâu năm mới được, thành ra việc vào làng tây không phải là một con đường để mưu được bổ vào các ngạch tây.

« Đã có nhiều lần, đã có bàn đến rằng nên cho người Annam vào làng tây cho đông, cho những người nào có học vấn hay có văn bằng gì. Ngay Chánh-phủ cũng đã muốn cho những người có văn-bằng cao được vào làng tây. Nhưng như sự cải cách ngày nay thì người Annam chẳng cần phải nhập tây tịch, mà cứ vẫn giữ quốc-tịch.

« Song cũng nên nói cho nhiều người biết rằng, trong bổn nghị-định vừa mới thi-hành đây không có thể cho người Annam làm những nghề chánh-trị hay pháp luật, những nghề nầy phải để dành cho riêng người Pháp.

« Những người bản-xứ nào muốn mình vào việc hành-chánh hay pháp luật thì chỉ có thể đắc dụng trong ngạch hành-chánh và tư-pháp bản xứ và lương-bổng cũng không được ngoài lương của những người Annam được bổ dụng vào các ngạch khác của người tây.

« Còn về lương bổng thì sẽ được lớn hơn lương-bổng ngạch tương đương (cadre latéral) bây giờ, duy có kém lương của người Tây ví người Tây còn thêm tiền phụ-cấp thuộc địa.

« Để người Annam tùy theo cái tư cách tham-dự vào các việc công trong nước Nam như vậy nghĩa là nước Pháp biết trọng công-lý hơn quyền lợi và hơn tiếp đề hai bên cùng nhau gần bó.

« Khi việc cải cách nầy mới bắt đầu nhóm bàn, dư-luận ở bên Pháp cũng lấy việc nầy làm thỏa đáng và không có lấy nhẹ lời phản-kháng của mấy tại Tây ở Đông-dương làm quan hệ. Quan Thuộc-địa bộ thượng-thư mới gởi cho quan Toán-quyền một bức điện-tín mà ngài nói rằng ngài rất bằng lòng cho người Annam được bổ-dụng vào các ngạch của người Pháp.

Còn nể phần ông Hội trưởng ở bàn Hội đồng thuộc-địa tại Hạ-nghị-viện khi nhận được bức điện-tín của người Tây ở Đông-dương chống nể việc nầy thì cũng có điện ngay cho quan Toán-quyền như sau nầy:

« Xin biểu-quyết với quan-lớn về cái bổn dự-định cho người Annam bổ-dụng vào các ngạch Tây.

« Muốn cho công việc của quan lớn được ăn-thỏa tôi xin đem ra hội-đồng để đồng tình duệt y.

Coi một việc mà quan Varenne mới bắt đầu làm mà ở bộ Thuộc-địa và Hội-đồng Thuộc-địa ở Hạ-nghị-viện đã tán thành thì đã biết quan Varenne là một tay có giá ở nước Pháp đã được người ta công nhận là một tay chánh-trị giỏi, cho nên khi mấy hội Ái-hữu người Pháp ở đây điện về Pháp chống việc cho Annam bổ vào ngạch Tây mà chẳng những không làm gì được mà lại càng làm vẻ vang cho quan Toán-quyền.

Sau nầy, chắc Ngài còn mở mang nhiều việc nữa mà chắc mỗi khi Ngài mở việc gì thì chắc là lại có một đăng « hẹp bụng » chê muốn cho người ta làm « trâu ngựa » đăng lên chống chỏi chẳng không, nhưng chẳng cần nói thì ai cũng biết rằng ai có coi dư-luận của bọn đó vào đâu.

M. C.

NGƯỜI XIN BỔN-BÁO ÂN-HÀNH

Trường Gia-Long

Ít đầu hỏi thăm ông Nguyễn-văn-Dần đăng cho con học

Bẩm ngài:

Tôi xem báo T. L. T. V. số 67, ngày 20 Février 1926 — Mục Thiên-hạ-Đồn và ngày 22 Février 1926, bài « Một cảnh trường mới lập. « Gia-Long học đường » tôi đọc chương-trình thì lấy làm mến quá.

Số tôi có 6 đứa con và 4 đứa cháu; tôi muốn đem cho chúng nó thọ giáo với ngài song le trong chương-trình ngài nói tôi chưa hiểu được rành cho mấy, xin ngài làm ơn dạy giùm theo mấy khoản tôi xin hỏi đây, thì tôi rất cảm ơn lắm lắm.

1er — Ngài qui danh là Nguyễn-văn-Dần cựu Thông-sự Khâm-sứ Tòa Trung-kỳ;

Vì làm sao ngài thôi đi? Xin ngài đăng nguyên-văn đơn của ngài cáo thối và nghị-định cho ngài từ chức để xem cho hẳn.

2e — Ngài, Nguyễn-văn-Dần, nghe ngài có lập nhà trường học đại Bình-định, Phú-yên và trung-xứ Mọi;

Vì làm sao ngài bỏ tiền mấy trường ấy mà vô Saigon? Cũng vẫn ngài giải phân minh hạch.

3e — Hỏi vân học Paris có thưởng ngài nhiều Khuê-bài;

Vậy nhờ gì bằng-cấp ấy đâu?

4e — Và khi ngài về Saigon, có giúp trường Nguyễn-xích-Hồng 5, 6 năm;

Vậy khi thôi ra certificat ngài đâu??

Cũng xin ngài đăng báo cho thiên-hạ coi, kẻo họ ẩn hay-bụng rằng tại cái tố-sắt của ông Hồng bị chuốt khoét lăng đây, mà ông Hồng hà tiện không chịu sắm tủ mới, bàn năm ba phen không đăng nên nói giận ông Hồng sao có nhân với chuột, ngài thôi.

5e — Ngài xưng rằng ngài là tay mô-phạm lão-thành (sic) dạy học có tiếng và trong hàng quan dạy luân-lý mà có sao Hội-Lương-Hữu Vinh-quang, rồi cướp hết nghề quyền, rồi chốn Vinh-quang nhân-vật chi lại giữ-thái ngài đi, không tiếc một vị hội-trưởng xứng đáng? Xin ngài dạy lại giùm đâu đó cho mình, tôi sẽ xin cho con cháu nhà vào Gia-Long học-đường ở ân học tập.

Nay kính.

HUỲNH-NIÊU-HOÀNG.

119 Rue de Verdun 119, Saigon

THỂ-THÁO

cuộc tranh chức vô địch banh trôn năm 1925-1926

Chúa-nhựt 28 Février 1926 tại sân Etoile Giadinh từ 2 giờ 45 tới 4 giờ 45 hội Tandinh sport đấu cầu với hội Donai, chiến tướng hai bên sắp như sau nầy:

Tandinh sport

Bông, Binh, Bêu, Lợi, Nui.
Hối, Thanh, Qui
Chuối, Gông
Hoàng.

Donai sport

Thanh, Phệ, Phu, Hà, Bửu
Sóc, Hoài, Giàu
Lạ, Hoai
Đỗ

Match nầy coi kích liệt lắm, công chúng thấy vừa lòng, vì bên Tandinh kỳ nầy thắng hay, còn bên Donai cũng không kém thì Tandinh thắt là kỳ phùng địch thủ.

Đúng giờ giám cuộc ra lịnh đấu tài, thì bên Tandinh bị phía mặt trời đọi vô mắt, song nhờ trên gió nên cũng đỡ nhiều, bên Tandinh thiếu Tài, nên thế Bông vô coi có ý thua Tài mất thì, nhờ có kinh giáp nhiều nên cầm đỡ.

Khi hai bên đã thi Tandinh công kích rất kịch liệt, song nhờ có 2 tướng hiệu lấp bên Donai cứu khỏi thua nhiều lắm, thêm Đỗ thủ thành rất tinh, ước đấu đặng chừng 20 phút đồng hồ Hối đặng banh đem thăng xuống đá ngay về cầu thành Donai, người giữ thành ở bờ nên banh lọt vào lưới, bên Do-nai thua 1 bàn.

Đem banh ra giữa Donai quyết gỡ lại, mấy phen đem xuống song bị Chuối cản ngăn nên làm chi không đặng.

Kế tới giờ nghỉ giải lao, vô đá lại, chuyền nầy hai bên đều trễ tài hay rủa mình ra đã coi rất đáng đáng, banh qua lại liều lĩnh, đến hết giờ Donai gỡ cũng chẳng nổi nên phải chịu thua 1 à 0. Bị Phu đen chơn, lại đi trễ, bằng không có lẽ hoà với Tandinh chớ không có lẽ thua.

Bên Tandinh khen nhớt là: Gông, Chuối Binh, Nui, Hối.

Còn bên Donai thì Hoài, Hoài, và Đỗ hay hơn hết.

Từ 4 giờ 50 tới 5 giờ 50 thì hội Ecole Giadinh đấu cầu với hội Cholon sport chiến tướng hai hội sắp như sau nầy:

Cholon sport

Đợi, Thiện, Tăng, Tiền, Lương
Huê, Chắc, Cốt
Lạt, Bói
Nguon

Giadinh école

Cẩu, Hay, (Trên) Khuân, Ngãi
Vàng, Phú, Hay, (Ng.)
Ân, Phước
Lợi

Khởi sự đá thì thấy bên Giadinh-école thiếu nhiều tướng, hay thêm hàng tiền đạo có bốn người. Còn bên Cholon tuy là đủ, song không có mấy người giỏi như : Đâu Bạc vân vân. Nên ai cũng tưởng phải hưu. Một lúc bên Cholon đem banh xuống đá vô cầu thành Giadinh-école, Lợi đỡ ra, có một người tiền đạo Cholon sport nhảy vô, Lợi lấy ưu cầu mà đá xuống nên giám cuộc phạt penalty đã thắng vô cầu được ăn, nhờ vậy nên Tăng đá vô Lợi không thể nào đỡ đặng, bên Giadinh phải chịu thua 1 bàn; kế mệt lắc nghỉ giải lao. Vô đá lại Giadinh-école quyết gỡ lại nên công kích rất dữ dội, song nhờ chiến tướng Cholon rất bền nên gỡ không đặng tới mãn giờ bên Giadinh école phải chịu thua một bàn.

Tuần tới 7 Mars étoile de Giadinh với Tandinh sẽ đấu.

NHÂN-VĂN.

« ĐẦU TÓC MƯỢN »

Tiểu-thuyết « *Đầu tóc mượn* » của M. Lê-hoàng-Mưu soạn, đã in rồi quyển đầu là cuốn thứ nhứt, dày trên 64 trương, bán mỗi cuốn 0 $ 30. Hiện bán tại nhà in Union ở đường Catinat 155. Số gởi bán trong Lục-châu, nơi các nhà bán sách.

Chẳng hay ho gì mà dám khoe song gương cũng đáng cho người mua vui trong canh vắng. Xem rồi cuốn nhứt, liền có cuốn nhì đọc tiếp.

Ở lục-châu nhà nào muốn sẽ hãy gởi thơ cho M. Lê-hoàng-Mưu.

TỊ SHO NƯỚC TA LÂU TẤN BỘ?

Tôi thường nghĩ, chẳng biết tại sao nước Nam ta, tuy nhờ có thầy Đại-phép kẻ ai bóa, mà nhẹ sĩ để bước vào chốn thôn-quê thì thấy trăm đều hủ-lậu thô-lỗ chưa có một về văn-minh, chưa cải cựu hoàn tân cho hiệp thời. Trừ ra, chốn thị-thành, mấy người có học ít nhiều, nhưng phần ấy chẳng phải là phần đông, gần biết chín phần mười trong nước ta còn thủ cựu; còn in người dã-đoan quá lẽ.

Theo ngu kiến tôi tưởng, nước ta khi xưa bị Tàu chiếm trị đã mấy ngàn năm, rồi khắp nước nam ta những phong tục tàu, cho nên người mình còn tim-nhiễm theo người Trung-hoà từ thuở. Mà người Trung-hoà lúc trước cũng còn hủ-bại, cũng còn dã-man, nên, thành ra nước ta cũng thế. Trong mấy năm sau nầy, xứ họ, nhờ có nhiều người cách-mạng xuất đương du học, rồi đem giống hay, tục tốt mà gieo trong xứ họ, lẽ tất nhiên họ được nếm mùi văn minh Âu, Mỹ sớm!

Còn nước ta, ngoài sáu mươi năm thọ giáo với người Đại-phép văn-minh, nhưng ai được bánh phúc được thọ giáo thì được nếm mùi văn minh, còn kẻ vô phần thì chịu bề quê lêu. Tại sao mà giống văn-minh không mọc lang ra cho cả nước ta nhờ? Cũng nghĩ ra, vì tại sự tích-kỷ vì tại người mình có học thức rồi, lại nữa biết ái chủng, yêu quốc, thương nhau phải ai tai nấy, không chịu truyền-bá tư-tưởng học thức ra, không điều-dắc nhau cho người đồng-chủng. Hỏ bảy lâu người mình tập theo tánh xưa của người Tàu, nên đều gì hay, cách nào giỏi bo-bo ôm ấp trong lòng, vợ con không dạy thay, hầu-hạ đã kể đồng chủng. Luận vậy, e cho người có tánh ít suy nghĩ, tưởng cho là lời bàn bao-đồng quá lẽ.

Muốn chỉ bằng-cớ hiển nhiên, cho khỏi lông ngươi tưởng sai, thì tưởng tôi nói mỗi đều nầy cũng đủ thấy: Kia tờ báo L. T. T. V. mỗi làng trong Nam-kỳ đều có mua, cho làng xem đọc những lời chầu tiếng ngọc của các tay bình-bút. Báo gởi ở làng, phần nhiều, thôn-trưởng lãnh, vì nào siêng còn đọc it hàng cho giả-muộn (đó là họ đọc giả-muộn, chớ không phải có lòng muốn học tôi theo người văn minh chi đâu) còn xem vì lại tiếp báo rồi cất để-dành, sẵn-sàng bao bỏ sổ sổ. Báo làng mua, cất để trong hương chức xem coi việc khai-hoá, mở-mang, sửa tục hư, theo tục mới cho hợp thời thế, mà phần nhiều trong hàng hương chức làng không ngó ngàn đến, không ý kết tờ báo là cái cơ quan để truyền bá văn-minh, nên để cho một tay xã trưởng làm gì tùy ý. Rất tiếc thay, một tờ báo xuất bản là một bước văn-minh, nên công lao tay bình-bút, sự cực nhọc của ân-công, mới thành ra một tờ báo rất ra toàn xứ; mà bỗi cái tật lười-biếng của kẻ trí hóa chưa mở mang, làm cho trong thôn quê, phần đông, ít được hạnh phúc mà theo con đường văn-minh tấn bộ. Ấy bỗi tại phần nhiều, không chịu đọc báo Ước chi, từ đây mấy vị thôn trưởng khi đọc báo rồi trao lại cho mấy ông hương khác xem cho rõ thông thời vụ, hầu ai có thể truyền bá ra cho con dân trong làng thì rất tốt, còn ai có thể sửa tục khuyên dân thì rất hay, hiệp lại mà điều-đắc con dân trên con đường văn-minh cho chóng.

Muốn như vậy, ấy là muốn truyền bá cái tư tưởng, muốn cải tục hư thói tệ, dạy phong hóa cho dân trong làng, nên thừa dịp có đám cúng đình, hát miễu, cúng nhóm hội, nơi nào, những ông hương chức có quyền, nên thừa dịp ấy mà diễn-thuyết theo như trong tờ báo dạy! Nếu lời phân minh giải nghĩa rõ rói, và cái nào nên bàn bỏ ra thì nói, bằng không thể theo những việc ta làm » thì thành ra, mất không giá trị gì, tất nhiên dân không phục. Nếu dân không phục thì lém sao khuyên đỗ dân cho đặng. Ích chi, khi đến, nơi đình đám ăn uống no ấm rồi lo lối phải với nhau, lo hiếp đáp dân lành đặng cho người khiếp kỷ oai, mình vậy. Đó là theo như mắt tôi thấy, có nhiều làng như thế, vì tôi đã có ở trong thôn quê nhiều năm, nên mục kích được rõ ràng, tôi buộc lòng viết ra mấy lời nầy, chớ không phải có lòng kích bát ông hương nào, hay làng nào tiết cả.

Trở lại, nói về tờ báo, mà nhứt là tờ L. T. T. V. là một tờ báo rất có giá trị, bài luận toàn lời phân tiếng ngọc hiệp theo thời thế nầy lắm. Lại nơi thành thị chi thôn quê, nơi nào cũng có tờ báo hay đến, thì, trưởng là một đều hạnh phúc cho dân-ta học đó. Xem ngay như phần nhiều các sở các hãng đều có mua các báo cho thầy thợ xem, ấy là nói về các sở các hãng của Langsa, ngoại quốc, chớ như hãng to, tiệm lớn của người mình không mấy nơi có mua báo. Bởi là đều còn quá dốt. Vì trong báo có thể dạy ta cho rõ thông thời vụ, thông tin cho ta các cuộc buôn bán làm sao chí sự lợi ích thương trường, cho mình hiểu biết. . . . Thế thì Annam ta có lấp xưng nào to, cùng nhà buôn nào có thầy có thợ, nên mua các thứ báo cho họ xem, vì đó là cách bán bổ sự cần ích cho đàng hào học hỏi, hầu cùng nhau dắc đạo đặng văn-minh cho kịp thiên.

NGÔ THANH-MẬU.

ĐIỂN TÍN

Vụ Léon Daudet

Ông Léon Daudet có vô đơn cho quan Thượng-thư bộ Hình xin xử vụ Bajot kiện mình lại.

Cần xe-lửa

Quân hung-thủ đăng phát đốt mà cần xe lửa chạy Paris lại Belfort và đoạt một cái tại đựng 1759.00 quan.

TRÔNG TRẢI

Quan Đốc-Lý Thành-phố Saigon cho nhơn dân đặng rõ rằng mỗi bữa, giờ sớm mai có trống trái ngừa bịnh thiên thời tại nhà-thương thì của Thành-phố. Kể từ ngày nay sắp đi.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Kẻ khốn nạn

Hôm ngày 27 Février, vào lúc đứng bóng, người ta có gặp một cái thây của người Annam tên Lê-v-Cu, 56 tuổi, vốn là một kẻ ăn-mày, nằm chết tại đàng bêm Chemin-agne trước chùa Xuân-hà.

Xét ra thì trong mình cũng không có dấu gì khả nghi cả. Đó là vì ốm bịnh mà bỏ mình chớ không chi rằng lạ. Thôi, vậy cũng là phải cái kiếp rồi, sống làm chi càng thêm khổ.

Lý-Quảng nhảy xe

Có một gì Khách-trú, tên là Lý-Quảng, 17 tuổi, hôm ngày 28 Février, chẳng rõ vì gặp sự gì mà khi vào lối 3 giờ chiều, chuyển xe điện vừa chạy đến giữa đường Dépôt và Canhao, thách ta liền co giò phóng đại, chẳng kể gì tánh mạng Mà cũng ngờ rằng tài tình gì, chẳng đã Lý-Quảng ta bắt thì quá.

Vừa nhảy, chưa tới đâu là đâu, bỗng bị phải trật chơn té sấp, vỡ sọ. Lập tức chở Lý-Quảng vào nhà-thương Cho-ray cứu cấp; kể vài giờ sau hồn qui di-hệ. Ấy thật cũng đáng thương cho thằng Lý-Quảng, mà cũng có đều đáng trách. Gấp rắc sự gì mà đành để cho chết oan mạng, thật uổng quá! Tuổi còn nhỏ xiếc chớ phải lớn lao gì đó hay sao.

NHỮNG TAY

THÈ THÁO NÊN XEM

Tiệm CHIÊU-NAM-VIỆN *tại Chợ-mới Saigon số 56 đường Viénot (đầu Cầu bản nữ) mới có lại đồ dùng về cuộc hả-tháo, như là: giày cao-su bố răng* Derby sport : 2 $ 80 *; giày cao-su đế bố trắng* con Ó : 1 $ 80 : Béret Basque *(mũ bằng nỉ đen)* 1 $ 20, *và năm sắc áo thung để bận đá banh hay đua xe-máy* (Maillot sport) 1 $ 80.

Thơ và mandat gởi cho :
PHẠM-VĂN-NGỌC
Directeur de la Maison CHIÊU-NAM-VIÊN
56, rue Viénot — Saigon. — Téléphone n. 565.

Bà hỏa vào hàng tây

Annam rồi; khách-trú rồi! Nhà ngói nhà lá gì cũng rồi! Mấy giờ bà hỏa lại còn muốn phá tây một chuyến Thế mới biết rằng không ai gan dạ cho bằng bà.

Hôm 26 Février, vào lối 9 giờ rưỡi ban-mai, bà thừa dịp bữa đó nhằm ngày Châu-nhựt, tại con đàng Catinat ít kẻ vãng lai, bà bèn qua bả đến đó, rồi lén lốn vào hàng L. Jacques et Cie ở tại đàng Catinat số 69. Lần vô xong, bà xem thế êm; đoạn bà vội vàng xông đại vào kho nào đó có chất giấy mà cháng nhiều, bà tung hoành nổi lên lần đốt. Thật cũng ngộ đâu vì bà mà cái hàng ấy đã đi đời rồi chớ chẳng còn gì Nhưng may quá, nhờ có một bà người tây nào đó giúp việc tại hàng ấy mà thấy bèn bỏ la lên rồi rằng cu-ly ăn lại: lớp thì lo dọc tất ngọn lửa, còn lớp thì bắt quách bà mà kéo xều đem tống ra ngoài lề.

Nói chi tính, bà thấy tây bà cũng sợ hãi, không dám chống cự lại, cứ việc rin-rin đi ra rồi ẩm phương đào tẩu.

Khá, tay vậy cho không có hai mang người sao. Cái cuộc hư hao thì tưởng cũng không có chi cho lắm. Ai duyên cớ bởi sao mà bà bảo được đây, thì chưa rõ.

OFFICE AGRICOLE & IMMOBILIER DE L'INDOCHINE

Immeubles — Plantations — Rizières

TÉLÉPHONE: 539

115, Boulevard de la Somme
SAIGON

Xe-máy của ai bỏ đó?

Mặt người lính đi gật đường, vừa rồi có dẫn và bắt nhốt thốt cái xe máy hiệu « *Hirondelle* », không biết của ai vì không có gắn tấm bản-danh Nói rằng thấy bỏ trước thêm cửa tại đình Đốc-lý thành-phố Sài gòn.

Xe của ai mà đem bỏ đó? Cái đó gẫm thật cũng là lẻ lùng quá. Cái gì quên thì chẳng nói mà chi, chớ cái xe-máy nó bao lớn mà đến nỗi quên, nếu không phải kẻ cố gì đây chớ chẳng không. Mà thôi, của ai đó thì đến nhìn xin lại đi.

Một lần cho tởn nghề!

Hôm 26 Février vừa rồi, vào lối 3 giờ chiều, tên Tran-v-Cu, 15 tuổi, học nghề tại hãng đóng tàu Jacques et Cie, và Nguyen-v-Ty, 9 tuổi cả hai đều ở tại quai de la Marne trước bến đò Cauoanlanh. Vì trong con buồn mơi tình lếv xe-máy đăng cối dao chơi. Mà khổ, chớ chi mỗi đứa mỗi cái thì chẳng nói chi, cái nầy hai đứa mà cối chung có một cái mới hại cho chớ. Quan khi chạy đến đàng Georges Guynemer lối cho-cả, chẳng may cái bánh xe trước lọt tuốc xuống kế đường rãy. Cho hay bánh xe mà lọt xuống kế đường rãy cũng không phải là lẽ thường chi đâ, bết quá thì mà xuống một chút rồi thôi chớ có sao; song tại một mà nghĩ đến hai người, thì làm gì cũng phải nhào trái nhào ngược chớ tránh sao khỏi.

Mà trong khi cả hai tả xuống đó, có tên Ty bị vít ở trên đầu nàng nhiều; lập tức chỗ vào nhà thương Cho-ray.

Ấy vậy một lần cho tởn, đừng có muốn chơi lắm; mới xe mà nghĩ đến hai người. Rất có bề gì thì không biết làm sao mà tránh đa nghé

TIN MỚI

Kính cho qui cô qui bà đặng hay long trước Tết tôi có mua bên Tây một xoàn. song gởi qua một ít gởi nay mới gởi qua thêm nữa đã thứ, mà kỳ nầy hột nước thiệt tốt, tôi mà khen của tôi tết là thường, chớ kỳ khen của tôi tết là thường, chớ kỳ thật xin mời qui bà qui cô đến xem thì sẽ biết thành thật, tôi sẽ tính giá rẻ lắm đặng bán cho chạy nhiều nâm mới lấy hên.

Nay kính mời
FRANÇOIS SU
Lầu hột xoàn và hàng lụa 76 Rue Vannier
(giữa đây phố Chả "hợ cũ — Saigon).

CHOLON

Mụ hỏa chơi nhảy

Câu chuyện « nước lửa » vẫn là câu chuyện cũ rơ cũ rích. Tưởng rằng năm cũ đã qua thì câu chuyện « nước lửa » cũng riêu riếu theo năm cũ đi qua. Ai ngờ năm mới vừa đến .. không được biết rõ « mụ hỏa » con quyến luyến ở lại nước xưa, mừng lối Kỉ tử 23, 24 trong năm đến bữa nay lí nảy nghe mụ chơm đầu nhảy, vài bữa nghe mụ chích gót nơ. Đông nhơn mụ mà tây cũng mụ, khi mụ ở Saigon khi mụ vào Chợlớn, không rõ chỗ nào mà mụ không rảo bước. Trong mụ có con trong một lúc rồi thôi, cái nầy mụ đuơc nước cùng nghề cùng quá lộng Hồi hôm nầy mụ viếng trong Chợlớn, cuối con đường Gia-long, trước chợ thịt. Mụ phát cuồng ra mặt trên từng lầu phố số 8. Phố nầy bán đồ tạp hóa nên rất đó cho mụ làm ăn. Phát chảy; ngồi cân bán ở tạp-hóa, ăn lấy của cân số 10 là-rán sẩu cân. Mụ lấp lêm muốn rờ cân số 6 là cân thơ may nhưng không kịp mụ tung hoành, đã rờ bu lão « vai rồng » đến, mụ mới chịu nhảy ra, đường lầu thoát! Mụ ra mắt đặng 3 giờ đồng hồ, từ 8 giờ đến 10 giờ. Chưa biết mụ làm cách nào mà ra mặt, nhưng mụ hai cho xảh chế bên đồ tạp-hóa bị gạm cầm vì bị người nghi đã mua rước mụ Nhà: lại cách chừng 20 năm về trước, cũng tại chốn nầy mụ ra mặt một cách rất kịch liệt, hàng hái, nên có nhiều tiệm xá « bầu tướng » ngừa mụ. Rất ác-nghiệt thay cho hai chị em mụ (mụ và mụ thầy)! Ước rằng năm nay, mụ ra mặt lần nầy là lần chót, giữ từ trở gót, mụ chốn mai than... Để cho dân chúng đặng an, khỏi nỗi tung thanh, chịu chút kẻ khóc nhà người rầu rầu.

S. L. H. C.

Cũng là bà hỏa

Hôm 27 Février, vào lúc giờ trưa đứng bóng, bà hỏa lại vào Cholon viếng đàng Bejlle, xông vào nhà nào trước đó không rõ mà nó lửa lên đốt trọi 70 cái nhà lá. Cuộc hư hao có trên 6.000 đồng. Còn được phải mà bà thì tại trời nắng quá, chớ có lẽ đâu liều liều như vậy.

MUỐN BÁN

MIẾNG ĐẤT, Bên Chánh 3 Cholon đường Tổng-Phương.
Ai muốn mua xin đo nơi bảo quản Lạc-Tỉnh Tiên-Văn thương nghị.

GIA-LONG HỌC-ĐƯỜNG

148-168, đường Chasseloup-Laubat, Saigon

Trường Tu-Thục năm đều dạy thi Bằng-cấp sơ-học Ngày khai trường 8 Mars 1926 (24 tháng giêng Annam). Dạy ròng Pháp-tự (Langue Française) tre lớn chót. Đốc-giáo: M. Nguyễn-phước Quang. Bằng-cấp Tốt-nghiệp và có Văn-bằng-tư-cách giáo-dục (Certificat d'aptitude pédagogique e Brevet d'enseignement primaire supérieur).

Có thầy Tây dạy lớp thi Bằng-cấp sơ-học. Thầy dạy đều chọn người khoa mục xuất thân. Vậy xin học viên đến nơi do M. Nguyễn-văn-Dần 148-168, rue Chasseloup-Laubat Saigon, chủ-trường Tài-Chánh Bổn-Đường, mà thương nghị.

Xin lưu ý. — Như qui ông có cần hỏi đều chi về nhà trường « Gia-Long) xin đọc nơi chủ tiệm Thái-Thạnh mới lập bán chén bát ở đường Roland Garros số 18, Saigon, cũng được.

VINH-LONG

Giành mối đánh nhau

Sớm mai ngày 22 Février 1926, tại chợ thành Vĩnhlong có xảy ra một cuộc ẩu-đả nhau vì mấy người kêu mối xe hơi. Vì duyên cớ thì nghe rằng: Tại Vĩnhlong có hai hãng xe-hơi lớn Mỗi hãng đều có đông người rước mối; vì tranh giành ăn ra chuyện nầy Và lại lúc ẩu-đả một đàng thì có tên cai Lây rất mạnh bạo, còn một đàng nhờ có tên Kiêm-Liêng cũng là tay lực bạo đều đối thủ với nhau. Nhưng còn việc gây gổ ấy là tại lòng riêng của mấy người rước mối chớ còn chỗ xe hai đàng không biết nội vụ đem vô bót — Quan tuần-thành tra hỏi và định phạt vạ mỗi đứa vì gây gổ nhau.

Nghe đâu vụ nầy chả xe hai đàng ai cũng vì người làm công của mình nên đều có mướn trạng sư bào chữa.

Vậy việc chưa ra lẽ, đơi lòng nghe thì nào rõ sẽ đăng thêm cho thường tất.

TRUYỆN

TÔ-HUỆ-NHI 3 cuốn (trọn bộ) giá... 0$28
OÁN-BÔNG-GIÓN 1 à 6 (còn tiếp) giá... 0$20

PENSIONNAT

HUỲNH-VĂN-CHỢ

CHOLON

Trường dạy thi Certificat d'études primaires supérieures *(hồi trước kêu là Diplôme de fin d'études complémentaires) và bằng cấp sơ học.*

Ăn Tết rồi có mở lớp 1re Année và 2e Année.

Tựu trường ngày 1er Mars 1926 nhằm 17 tháng giêng Annam.

Xin viết thư trước đăng bản trường để dành chỗ

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc AZAY-LE-RIDEAU sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối mấy 6 Mars.

Chiếc ANGKOR sẽ chạy đi Singapore ngày 1er Mars 13 giờ.

Chiếc PAUL BEAU sẽ chạy đi Xiêm ngày 5 Mars.

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc ANGO ở Colombo khởi chạy qua Đông-pháp ngày 16 Février.

Chiếc AZAY-LE-RIDEAU ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 4 Mars lối 18 giờ.

Chiếc PORTHOS ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon, ngày 19 Mars.

Chiếc ANGKOR ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon, ngày 5 Mars.

Chiếc AMIRAL SIELLY ở Pháp-quốc sẽ chạy qua Đông-pháp ngày 18 Février.

Chiếc CLAUDE CHAPPE ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối ngày 4 Mars.

Chiếc PAUL LECAT ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon ngày 11 Mars.

Chiếc CAMRANH sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 1er Mars.

Chiếc CHILI ở Saigon khởi chạy ngày 29 Janvier đã tới Pháp-quốc ngày 25 Février.

VẠN-HÒA

N° 88, Rue de Gocong — CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhượm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải đẻ nhân « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-Tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhượm đen dùng chẳng bể khi nào trở, phai màu, mà lại chắc, chẳng bể bỏ như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chả ra tâm thứ vải đen đều đã nhân hiệu: VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổ-hiệu nhượm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng điệp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu, đặng mà thủ lợi và cho chư quí khách của mua lầm, trường là vải của bổn-hiệu: Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua lầm, và bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái Hiệu vải, cái hình chủ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có đủ chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

1- 3 con cá Kim-Ngư 3 màu.
2- 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3- 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4- Vạn-Hòa con sả trắng.
5- Vạn-xuân-Long xe lửa.
6- Vạn-Hòa chiếc tàu.
7- Vạn-xuân-Long bươm bướm.
8- Hiệp Mậu con ngựa đua.

Téléphone 762

VẠN-HÒA KÍNH KHẢI.

PENSIONNAT

HUỲNH-CÔNG-PHÁT

19 à 35, Boulevard Kitchener
(đầu-đông-lãnh) Saigon

Tựu trường: 1er Mars 1926,
nhằm ngày 17 tháng giêng, năm Bính-dần

Dạy thi **Bằng cấp sơ học và Bằng cấp tốt nghiệp.** *Năm nay có lớp 1re Année rồi.*

Xin hỏi cuốn **Điều lệ** *của trường.*

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 2 Mars 1926.

GIÁ BẠC

	3-3	1er-3
Nhà-nước	15 ₹ 60	16 ₹ 60
Ngân hàng Đông-pháp	15 50	15 60
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine	15 50	15 60
Hongkong Shanghai	15 60	15 60
Chartered Bank	15 60	15 60

MỄ CỐC

Giá lúa chở đến nhà máy Cholon bao lấy luôn gió 100 kilos.

Vinhlong	5$65 à 5$75
Gocong	5 90 à 5 90
Bai-xau	5 80 à 5 90
Baclieu	5 85 à 5 95
Sadec	5 55 à 5 65
Cairang	5 65 à 5 75
Namvieu Gạo trắng	5 65 à 5 75
Namvieu Gạo đỏ	5 04 à 5 60
Giá thường	5 73 à 5 83

NGUYỄN-XÍCH-HỒNG

HỌC ĐƯỜNG

Ngày bãi trường: **24 Janvier 1926** (11 tháng chạp Annam).

Ngày tựu trường: **2 Mars 1926** (18 tháng giêng Annam).

Đông tiền, đem con nhập học và xin lãnh con ra ngày ấy lại:

Phòng vẽ ở đường Chasseloup Laubat, n. 170 (chỗ trường cũ).

Có xe hơi đưa và rước học trò

Nguyễn-xích-Hồng học đường

Trường định kỳ nhập trường tháng tám năm 1926, sẽ khởi sự dạy thi bằng-cấp tú tài tây, chương trình dạy y theo bên tây, dạy chữ Pháp, Hồng-mao và chữ nho.

Mỗi năm trường có mở hội thi (thi có chữ nho) chọn lựa trong mấy trò mới có bằng cấp sơ học chấm số đặp chứng 40 trở là nhiều.

Dạy tại trường có ba lớp:

Lớp ba
Lớp tư
Lớp năm

Đến cuối mỗi năm, chọn lựa học trò lớp Sè classe, chừng năm sáu trò học giỏi, tính hạnh tốt cho qua học bên tây 3 năm nữa đặng thi lấy hai bực tú tài (tiền học trường sẽ cấp thêm cho mỗi trò mười đồng coi tiền tàu trường chịu phần nữa. —)

Học bên tây có những lớp, nhi, nhứt và thương Đẳng.

Tiền học, tiền bánh, quần áo và các thứ tiền đều phải đóng tại trường.

Những trò làm biếng nhác hay là tính xấu, trường sẽ đuổi về và tiền tàu phần cha mẹ phải trả lại.

Mục đích của trường là « Tiên học lễ hậu học văn » cho nên trong hai năm đầu lớp năm và lớp tư, trường chuyên cần dạy ba thứ chữ cho rõng, Pháp văn, Hồng-mao, và chữ nho.

Tại trường Tiểu học, học trò khỏi học chữ nho, từ lớp 6e B thì tới lớp thì bằng cấp sơ học, nghĩa là năm năm.

Và trường tú tài học thêm thì hai năm nữa.

Đến năm thứ ba trường tú tài, trò nào có tách trường qua bên bổn-quốc hay là đi tây cũng khó cho mà lắm, vì tánh nết đã tập rèn trong sáu bảy năm đúc nên một người sẽ bạnh.

Những trò đi học bên tây, bổn trường sẽ lựa trường mà gởi và cho người theo coi việc học của mỗi trò, cho nên lúc sang tây học, cha mẹ hay là bà con của học trò lên gởi tiền riêng cho trò nào, thì cũng chẳng nhận lãnh được, là vì khi trường bên tây được mandat gởi bạc cho học trò cũng gởi lại do nơi bổn trường. Bổn trường sẽ mới cha mẹ đến mà giao tiền bạc lại.

Nếu mà con gởi tiền bạc ngay sang tây một lần nữa, trường phải cho trò đó về Nam-kỳ, chớ không bảo lãnh nữa mang tiếng.

Ngày sau học trò đông đủ sức có tiền mướn thầy bên tây qua dạy thì trường cũng sẵn lòng mà dạy lên tới lớp trên, khỏi sự gởi đi Pháp-quốc.

Chương trình bổn trường sẵn đủ một cách giáo dục như vậy là ý muốn tác thành cho trẻ em, trước giữ nền lễ nghĩa của Tổ-bang, sau thành học công danh bên mẫu-quốc, nhưng mà trường không đủ sức chân cấp, nên có mấy ông hảo phú trong lục tỉnh hãy tâm giúp trường mà bao tiền cho trẻ em đi học, ít nữa chừng mười trò trở lại.

PHÒNG TRỒNG RĂNG

VINCENZI

Quan Tân-sĩ Lương-y MALZACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau họng và răng. Trồng răng vàng và cẩm thạch

Dây thép nói 371

Xã hiệu 22 đường Lagrandière

Khám bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

Feuilleton n° 190 — *Du 2 Mars 1926*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

HỒI THỨ XIX

Làm kinh lân thứ ba

Vả lại Đăng-Tiết, biết rằng chàng kính phục Cao-Tăng như điệu thầy-trò, thường mến Cao-Tăng như đem hết sự mà tỏ bày, trải hết kế sách ra mà dạy biểu, cho chàng, không những có thể vẫy vùng cho sở lòng thao cuồi thôi, còn có cha mà lập nên cơ nghiệp với đời, ân-oán trả xong, tọa hưởng vinh huê phú quới, mà chàng không chịu tin theo lời Cao-Tăng để lần giải từ chơn tóc kẻ rằng cho đến khúc sông nguồn-ngọn, thì có phải là tại lòng Trời định cho Đăng-Tiết phải chịu lao-lý gió đói kiếp cho tuyệt anh-hùng, nên khiến lòng chàng không tin vào chăng? — Không, Đăng-Tiết đâu không tin có hằm vàng chôn cất tại hòn-vỏ-chủ kia đi nữa, thì cũng chẳng phải tại ý Trời định cho Đăng-Tiết phải chịu giả đời nơi khổ-tây. Nếu quả Trời định cho Đăng-Tiết phải chịu lao-lung, không thể phang vùng-vẫy, thì khi trước đã khiến cho Đăng-Tiết học võ đơn chi mà phải đeo thêm mối thầm khác nữa rồi.

Quả vậy, nếu muốn lấy bình tâm ngồi mà xét kỹ, thì tưởng đâu ai cũng cho rằng quả vậy; nếu Trời muốn tuyệt lộ anh hùng, thì khi ấy — lúc Đăng-Tiết chưa vâng ý Cao-Tăng mà lấp cái hang đáo ngoài tường, treo cần câu móc đệ mà gài bẫy linh tuấn sụp xuống — Trời đã khiến quân linh để bước nhầm chỗ hang bông ấy mà sụp cho đó bẫy ra thầy trò man hoa rồi; có đâu lại khiến cho Cao-Đăng nhớ mà sai Đăng-Tiết đi lấp; rồi Đăng-Tiết vì thiếu sức lại thêm ngã lòng, lấp cho có chừng chớ cũng không đặng trọn; Trời lại khiến cho gặp hồi trại thầy ngủ nơi mà miền hư sập, quan quân lo làm lại chắc-chắn, và sửa-sang đọn dẹp trên-dưới trong-ngoài lại cho vên vang, mới có lịnh truyền cho quân lấng những hòn đá lớn, lấp thêm cái hang mà Đặng Tiết lấp so-sài đó lại nữa. Tình cho như Trời không khiến cho Cao-Tăng nhớ mà sai Đăng-Tiết đi lấp hang, để lại đó it ngày quân-canh sụp bước sa xuống đó, để bắt ra, thì cũng chỉ là thầy trò. Hễ tra xét ra quả thầy trò là toan mưu vượt ngục, thì tự nhiên, tại họa đến cho thầy-trò chẳng vừa; làm gì chê-trục cũng troán cho qua đặng thầy trò một người một khác, cách xa nhau mà nhốt, thì để đành chia cách nhau rồi, còn chi mong ai hỏi; gián đôi hễ kiếp thầy-trò không trông thấy mặt nhau.

Nhắc lại khi Đăng-Tiết bước tới ôm cổ Cao-Tăng mà khóc một hồi, thì Đăng-Tiết mới ngăn ngủ nói cùng Cao-Tăng rằng:

« Thầy ôi, lòng trời chẳng thương khiến sao chịu vậy. Con lấp-ng e tức đây, con chẳng còn đặng ở gần mà trải tấm lòng thành giúp đỡ thầy trong cơ uon-ẩu, nên mới khiến cho thầy phải bịnh phong tê, xuống bại nơi mồ cốt, không thể ở lâng thảo cuối. Ngày nọ con có hứa cùng thầy lập đầu đến thế nào con cũ g không bỏ thầy, không xa thầy, quyết một ở cùng thầy cho trọn đạo; mà nay, thầy ôi, con xem thế khó cho con giữ lời hứa cùng thầy cho đặng. Con trông chắc chẳng những thầy vượt ngục không nổi, nên không tìm đặng hằm vàng kỳ thôi; trông như con đây, sức lực hãy còn tinh-nhân trang kiện, con cũng không thể vẫy vùng vậy. Cho nên con đây cũng không thể thoát thân. Đâu có thể tìm kiếm hằm vàng kỳ đặng. Vả lại cái hằm vàng của cô, gia-tài sự nghiệp của con, chẳng phải là cái hằm vàng ở trong hang đá nơi hòn vỏ-chủ kỳ đâu. Cái hằm vàng của con rõ là thầy đó. Con đăng gần thầy chung-cha chung-mẹ, ngày-năm sáu giờ đồng-hồ mà nghe lời thầy giảng-dạy, thì đó là cái hằm của con. Sự thầy mất mang trí-hoa phải là cái hằm vàng ở trong hang rầy chỉ nọ, gieo cái cũng mà hiết vào nơi cần câu con, thì đó là gần-sụ-nghiệp tôn của con. Ngoài ra còn những bảo-học, và cách vật tri-tri mà thầy đem cả tài học thực của thầy mà truyền dạy con mau thông-hiểu, thì đó cũng là châu báu ngọc-ngà của con; cho nên, lấy đấy mà sưu, thầy tuy không làm cho con giàu bạc giàu tiền, mà làm cho con giàu tri-hóa, thì con tưởng con cũng đặng phước không hơn tiền kể.

Mấy lời con thưa thật đây, xin thầy hãy tin lòng mà lên giải thêm con phiền não. Cái tình của thầy-trò mình khắn-khít nhau còn qui hơn những hằm vàng chế ngọc kia là của quí báu, con xem chẳng khác nào cụm mây động đầu ngoài mỗi bài sớm mai ấy. Con xem chẳng khác nào cảnh đời hãng; giây nhỏ là gần, vẫng mây biến tan đâu mất hết.

(Mai tiếp).

Nội Đông-Pháp nầy có một mình nhà thuốc nầy bán rẻ ơn hết

Quí khách ở Lục-châu gởi thơ mua, hoặc nhiều hay ít ít, không có tính sở

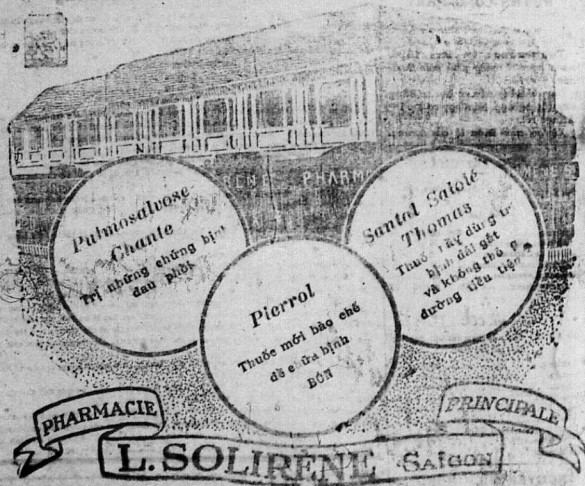

Nội Đông-Pháp nầy có một mình nhà thuốc nầy bán rẻ ơn hết

Quí khách ở Lục-châu gởi thơ mua hoặc nhiều hay ít ít, không có tính sở

Phần thưởng quí trọng

Cho những người hút thuốc **JOB**

Hãy nên hút thuốc **JOB** vì mùi đã ngon lại thơm, không khô cổ, may được *Bon prime* thì được lãnh đồng hồ trái quít bằng vàng, xe máy.

Cái *Bon prime* đó hình dạn như vầy.

Nó bằng một miếng giấy carton mỏng, vuôn vức sáu phân, một bên mặt thì có hình ông già hút thuốc JOB, còn bên khác thì có chữ hãng ký tên và có nhứt định trước thưởng đồng hồ hay là xe máy. Phần thưởng nói trên đây đều là đồ xứng đáng.

Thuốc **JOB** trử tại hãng **BOY LANDRY** gần nhà hát Tây.

Vậy chúng ta hãy nên hút rồng thuốc **JOB** *hay là không hút thuốc.*

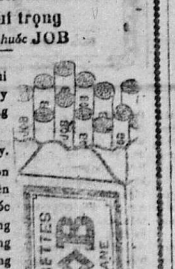

Sông lão nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

[illegible]

BÁNH QUẢC-NỮ

Tết gần đến, các tiệm nên trử bánh bông tết, nhứt là các tiệm ở trong các quận. Muốn trử xin viết thơ thương nghị. Lại cũng nhơn dịp tết sắp đến nhà con chúa tông nên mua năm ba hộp trước để đưa rước theo lễ, sẽ đãi quí khách nhận trả cũng thế.

NGUYỄN-THỊ-THÊM.
21, Rue Lagrandière — Saïgon

Rất hữu dụng — Rất cần ích

Ca-nốt hơi, Ghe thuyền có máy

Cho các vị đồn điền, các vị nông gia, mấy người lãnh chở chuyên.

Chúng tôi có trử nghề chế ra dạng một kiểu rất tiện dụng cho các ngài.

Chúng tôi cũng lãnh làm lại và sửa các thứ Ca-nốt và máy móc khác.

Gởi cho không những liều, bản đồ, hình giảng vân vân không buộc phải mua

SOCIÉTÉ D'ETUDES & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE
460, Rue Paul-Blanchy, Saïgon

CỬ HỘI TRƯỞNG TRONG CHOLON

Vì có lời nghị quan Nguyễn-soái Nam-kỳ đề ngày 24 Février 1926

Mấy vị cử-tri ở về các hộ trong Cholon, phải tựu tại dinh quan Đốc-lý thành-phố Cholon theo ngày giờ dưới đây, bỏ thăm cử các vị hội trưởng trong các hộ Cholon.

Các cử-tri ở về hộ nhứt và hộ nhì, ngày thứ ba 29 Mars 1926 từ bảy giờ tới 11 giờ.

Các cử-tri ở về hộ ba và hộ tư, ngày thứ hai 29 Mars 1926 từ 2 giờ tới 5 giờ.

Các cử tri ở về hộ năm và hộ sáu ngày thứ ba 30 Mars 1926 từ 7 giờ tới 11 giờ.

Các cử tri ở về hộ bảy và hộ tám, ngày thứ ba 30 Mars 1926 từ 2 giờ tới 5 giờ.

Các cử tri ở về hộ chín và hộ mười, ngày thứ tư 31 Mars 1926 từ 7 giờ tối 11 giờ.

Mỗi hộ đều có phòng bỏ thăm riêng tại dinh quan Đốc-lý thành-phố Chợ-lớn, còn về việc bỏ thăm nầy không có tái cử, hễ ai nhiều thăm hơn thì đắc cử.

INDUSTRIELLE
Bureaux : 58, Avenue [illegible] — Saïgon

LÀ SÁCH MỚI CHẾ TẠO TẠI VINH-BẢO SAÏGON
Bởi người Annam.

Nếu chư-tôn muốn đổi sách và xây vào trong cho chắc chắn và bền, mỹ, thì hãy đến tại hãng làm sách mới chế tạo nầy là việt thơ mà xem giá thì chư-tôn đi đâng vừa lòng chẳng sai.

Vì sự chế tạo kỹ càng, và chắc chắn nên chư-tôn đăng đến việt thơ thì thấy tôi tức thì.

Vì đóng ra thì sự tốn kém cũng phải theo lẽ thường mà lại chắn [illegible] nên sẽ [illegible] giá thường bởi giấy.

Vì thế gạch cây xây rồi mà lấy sau mới [illegible] chẳng cần phải tô điểm nữa.

Vì gạch nầy làm toàn bằng với Cảng-long và [illegible] không [illegible] hóa, nên tôi làm [illegible] mà lại dày hơn.

Nếu Chư-tôn muốn đóng gạch có mang thì hãn hiệu có hết lòng làm cho vừa ý Chư-tôn.

Vậy hãy mau mau đến nơi thương nghị đăng bổn hiệu [illegible]

[illegible]

BÁO LỤC-TỈNH BẢN LẺ

Từ nay, báo « Lục-Tỉnh Tân-văn » có đi bán lẻ tại nhà-hàng bán com-tây và cà-phê hiệu « Tân-Lập » ở Saïgon. Vậy thì lấy làm tiện cho bổ-tánh ở Lục-tỉnh muốn mua báo hãy hay !

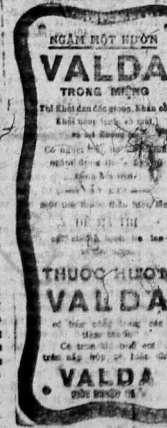

Các thứ dầu hôi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thì nhà cũng tốt. Thứ dầu hôi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong toàn-cầu. Giá đã rẻ mà thắp lại đượm. Liệt-vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Trong Lục-châu các tiệm thông mua các hàng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu hôi nầy

Hãy đừng để qua ngày mai, những việc gì mà hôm nay làm được, như việc bịnh của mình cũng chớ để qua ngày mai sẽ tiến sóc.

Vẫn chư-tôn một mỗi, yếu sức, bị công việc làm đến dập mỏi, thì chư-tôn phải biết rồi đây nó sẽ sanh ra mấy chứng bịnh mất máu, mỏi gân, hết sức.

Chư-tôn chớ nói để qua ngày mai sẽ uống PILULES PINK là vì sau có biết trong một vài ngày đó nó sẽ sanh chứng bịnh gì khác chăng.

Thử PILULES PINK bổ sức máu lắm là vì uống nó rồi, thì nó huyết sung túc.

Trong các dược phòng đều có bán.

Một quyển sách hữu ích!

Mới xuất bản một quyển sách tựa đề « Les Administrations et les Services Publics Indochinois » của ông De GALLIBERT, Thanh-tra hạng nhứt ở Hanoi năm 1926. Mua-chỉ quyển sách nầy là biện giải việc chánh-trị trong cõi Đông-pháp. Rất có ích cho những vị sắp ra thi Thừa-biện cùng các bổi thi khác.

Trử bán tại nhà in *Union, 13, Rue Lucien Massard — Saïgon.*

Sách dầy 8 8 trương, giá... 1$10

CÓ BỘT TẮC DẦU MỚI BÀN HIỆU NÓ LÀ:

CON SO

Cũng như dầu sáng hiệu *CON SO*. Không có thứ nào bằng.

Bán hiệu CON SO là tốt.

Hãy thử thì sẽ rõ, không nước chung thứ khác.

Grand du Cinema Centre

105. — Rue de Paris
CHOLON

院戲影央中岸堤

Có bán và cho mướn phim ảnh Tây, Tàu đủ thứ

CÓ TRỬ NHIỀU BỐNG TUỒNG *hay tuyệt-diệu*

Ai muốn mua hay là muốn để hát lại xin mời đến thương nghị.

Sự tình giá rẻ

CHO LÃI 10% CHO NHỮNG NGƯỜI MUA xe máy hiệu MALBROUGH

NHỚ NHẠN, CHẮC CHẮN GẦN GẦN

Nhà ĐẠI-ÍCH ở Cholon đường Marins số 283-285, kính lời cùng chư-vị rõ rằng: kỳ đua xe-máy sau nầy hàng ĐẠI-ÍCH không có dự đua. Nghĩ vì mất kỳ đua rồi, chư-vị cũng rõ, sự hay dở là tại *NƠI NGƯỜI ĐỨ ĐUA* không phải nhờ sợi *CÁI XE KHÔNG* mà đặng.

Vì nghĩ như vậy mà hàng ĐẠI-CHÍ khỏi tốn hao trong kỳ đua sau nầy và cũng nhờ thế mà từ đây sắp tới vị nào mua xe-máy hiệu MALBROUGH thì hàng sẽ vui lòng cho lại 10 phần trăm. Các ngài bán xe-máy muốn mua bán lại thì hàng cũng sẽ cho huê-hồng như vậy.

Gởi đi khắp nơi, cách « Lãnh hóa giao ngân ».

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

Bản tại Imprimerie de l'Union, 157, Rue [illegible] — Saïgon

Số Ba Đ[illegible] đồng phần 1[illegible] ngài cho [illegible] mỗi cuốn . . . . . 1$[illegible]

Số Ba Đ[illegible] đồng phần 1[illegible] ngài cho [illegible] mỗi cuốn . . . . . [illegible]

Hai quyển sách nầy [illegible] Số [illegible] [illegible] được [illegible] [illegible] [illegible]

Các ngài mà thật là tay hút thuốc điếu thiện nghệ thì nên dùng thuốc điếu hiệu:

« MELIA MARINA »

đầu có bao sáp, hút không đính mồi, mỗi gói đều có hình rất đẹp, mùi vị lại thơm thơ dễ hút không khô cổ.

HAY LÀ HIỆU:

« MELIA DIAMANT »

là hai thứ thuốc điếu ngon hơn các thứ khác.

Các ngài cũng nên nhớ thuốc chưa văn hiệu:

« MELIA DIAMANT »

là thứ thuốc ngon thượng hạng.

Đại lý nội cõi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hàng nghành ở Saïgon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou, Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

DỊP TẾT TỚI ĐÂY

Các ngài nên mua một cái xe hơi hiệu « CITROEN » kiểu rất đẹp, 10 má-lực, 5 chỗ ngồi. Thứ hiệu xe nầy là thứ của người Annam ưa dùng hơn hết

Xin đe nơi đường:

Société Anonyme des Etablissements BAINIER

AUTO-HALL. — Saigon.

MÃ THƯƠNG NGHỊ

HÃY CHO CON MÌNH DÙNG

BỘT SỮA HIỆU

NESTLÉ

Hậu nhựt nó sẽ trở nên con người mạnh bạo và mập mạp.

Tại hãng Nestlé môn bài số 35 đường Mac-Mahon có cho kiểu bột sữa và quyển sách chỉ rành cách dùng bột ấy.

SẮP MỞ

B8

PACHOD Frères 2, Cte Lyon

TIN TRUNG-BẮC

Bịnh dậu mùa

Bịnh dậu mùa nay đã phát ra ở hạt Thừa-thiên nhiều lắm mà bịnh chứng rất nặng hơn các năm xưa vì trăm mười ngày người mắc phải bịnh ấy thì phần nhiều chết cả, nghe đâu bịnh ấy phát ra trước hết từ làng Quảng-bình lân bịnh lang tới xứ nầy.

Sự đề phòng về bịnh dậu của sở y-tế lấy nay đã có quan thầy thuốc đi trong trại song những thổ đã trồng rồi thì lại sốn chủ chưa trồng thì chưa nhiều, làm xao cho khó được. Tuy vậy mà quan thầy cho phương dăng xin quan thầy thuốc về chủng đậu thì mới trốn tránh khỏi cái nạn ấy cho sanh linh thì hạnh phúc biết bao.

∴

Nạn ô-tô

Bản-quản được tin buồn rằng: Ông Hai con cu Tổng đề đến bị nạn ô-tô nơi Mỹ-thổ phải tử tráh. Trong khi của ra thăm cụ lớn trở về tiếp đã nhân Quảng-bình thì mới xe lăng xuống hồ cả thảy hai người: thì tài khách hai người sớp-phơ đều vong mạng.

Cái nạn ô-tô đã gần đây mà hằng ngày thật quá có, song phần nhiều là bởi sớp-phơ vô ý, nhưng là trong khoản tháng giêng tháng hai nầy các chủ sớp-phơ hàm thêu cờ bạc rượu chè, suốt đêm chơi bời đến sáng lại lên xe thì nhắm mắt cho chạy, lâm khi ngủ mà cầm máy thì cho chạy nữa tỉnh nửa mê vì thế mà chết. Thật là hai qua.

Các công ty vận tải cũng cho thuốc, tuy là chủ jải lời song trước hết phải trong vùng người thì tưởng phải nên lâm thế nào cho khỏi sự nguy hiểm đối với tánh mạng người mới được, mà muốn trừ cho hết cái hai ấy, thì tưởng mỗi đến khi muốn cho một cái xe chạy buổi sớm mai thì trong đêm ấy sớp-phơ phải ăn no ngủ kỹ, giữ gìn tinh thần cho được khoẻ khoắn rồi mới được cầm xe cho chạy. Thường thấy có một công-ty vận tải kia mỗi khi muốn cho xe chạy thì người sớp-phơ sẽ cầm cái xe ấy phải bị nhốt ở trong một cái buồng kín trong một đêm đặng ngủ nơi cho tinh thần khoái sáng động đến ngày mai mà cầm máy. Bởi có ấy mà suốt năm chẳng có sự nguy hiểm gì. Nếu một công-ty vận tải mà làm trọn hẳn phận thì mới trông được nhà đặt. Nếu cứ để xảy ra cái nạn ô-tô hoài thì thế nào mà trông cho xe mình có tiền người đi.

∴

NGHĨAN

Ăn cướp dưới thuyền

Ở bến thầy có con sông cả ăn thông lên 2 ngàn; ngàn sâu và ngàn cả, 2 ngàn ấy có 2 chợ lớn, khách buôn bán nhiều; là chợ Thượng và chợ Sa-nam, còn các chợ nhỏ ở hai bên 2 ngàn sông ấy cũng nhiều, các chợ ấy đều ăn thông hàng-hóa với nhau với chợ Vĩnh, các nhà buôn bán cốt đi lại ăn nhờ mấy chợ ấy, song khốn thay nỗng bị kẻ cướp luôn. Ở khác sông gần nửa ba phần 2 ngàn. Có một vạn gọi là vạn ở ở thành lập bọn kẻ cướp ăn cướp thuyền xưa nay. Không có phiên chợ nào mà không có ít là 1, 2 thuyền bị, hễ thuyền nào đi một mình ấy là cầm nó, khi đi nhiều thuyền thì nó đi theo xa xa đợi lúc ngủ thì lấy, hoặc thuyền khác có thức dậy cứu thì chẳng nỗ hàm đâm phá thuyền đi, nên phải chịu cho một thuyền chịu thiệt. Ôi! sự quái gở, thường nó ăn cướp thuyền nào thì đó cho thuyền ấy đi qua khúc vạn nó ở đã mới lấy. Thường nó đi thuyền trăm có 6 người chèo hay là 4 người, chúng nó thường ở trăm, hễ động thì nó lăn ngay xuống sông, còn thuyền chèo nó thì nó op chèm xuống cái đến cho nằm dưới nước, qua đó rồi lại lặt nhi lên. Xưa nay ai ai cũng biết quân vạn Sét đó, song mất thì mất, cái tay nó chịu cho không dám thưa kiện, sợ nó hơn thì, lại sợ thưa quan lại kiện, sợ nó hơn thì, nên quân ấy cũng ngày càng thêm mạnh, rày ra như nó không còn sợ ai, các thuyền bè rày thật là thiết hại đáng buồn bán, một mình nó đến không dám đi, rủ nhau cho được ba bốn nốc mới dám đi thì hãi ra mất, dịp mất ngày gần trước bến, còn nhà đó, cốt đi đêm để sáng mai ăn chơ, thì rày khó đi đêm.

Vậy mấy lời vì lợi dân xin đến trời dương đến đức bề, cho nhà phòng tầm nếu tuyệt quân ấy cho dân tiện đăng buôn bán.

∴

NAMĐỊNH

Bắt được con hổn

Một hôm kỳ-giả qua làng Quảng-cạp về phủ Nghĩa-hưng nghe thiên người làng chạy tập nập xôn xao, kỳ-giả lại gần hỏi xem việc gì, thì nghe người ta nói rằng: hai hôm nay, có một nhà kia chăy luôn, có ngày đến ba bốn lần, đêm cũng vậy, kỳ-giả hỏi nhà sĩ? thì họ nói là nhà ông Hạo, hai ông bà vốn xưa nay khiêm lành, mà rày phải sự cớ gì mà lửa vậy, chúng tôi sẽ cũng bảo là con hồa, sau có người khôn ngoan kia bảo chúng tôi rằng: không phải con hồa đâu, cứ cho người rình xem thì sẽ biết sự thật. Đến bữa nay chúng tôi mới biết được đưa con gái người trong làng, đó chừng 17, 18 tuổi đến đốt nhà ấy. Lúc tra nó, thì nó xưng rằng: « Cứ đêm đêm lác đác hơn mới vừa ta thế lại nơi tư thất Huyện ấy.

Đến ngày 14 tháng giêng thì cất đám cu bà dưa ra nơi tử-tế tỉnh Hà-tịnh đi bằng xe ô-tô.

Bản-quản có lời kính viếng cụ bà và chia buồn với qui quyến.

∴

Cái hại đánh thai khi nào mới khỏi

Chẳng có năm nào là chẳng có đánh tiệm ra thai, vì sao mà người ta ưng sự đánh tiệm đánh thai; phải vậy, bởi vì đánh một mà ăn ba mươi song trong 31 phần thì chỉ trúng có 7 phần thì xem thật lợi qua.

Các chủ khách mỗi năm lấy tiền của ta thật nhiều, nào là buôn bán nào là cờ bạc, hãy ra cái gì lấy tiền ta, ta cũng ham cũng chuộng, còn người ta thì có thấy bày ra cái chi cho nên thân nên giàng mà lấy tiền họ bao giờ.

Sự cờ bạc năm nào đến ngày Tết quan trên cũng có cho phép chơi ba bốn ngày, đến chiều mồng ba là hết; song hết mồng ba qua mồng bốn hết mồng bốn đến mồng năm, hỏi nào cũng vẫn thấy cón hoài mà người ta cũng vẫn thấy đánh hoài chẳng khi nào người mới đến mồng 6 mồng 7 cũng còn, bước qua tháng hai tháng ba cũng vẫn thấy đánh thai đánh tiệm, song mấy lâu ấy thì sự cờ bạc không đám trương trải và tự do như là những kỳ đương phép cho, nghĩa là đánh chăng giấu mỗi tiệm cái ba bảy tiệm con; những tiệm con ấy đi đến từng nhà một mà lấy về thâu tiền, đến khi trúng số lại đưa tiền đi cho các chủ trúng. Chúng thì vẫn thấy thế thì không khi nào sự treo thai đánh tiệm được lâu ra ngoài ban gió. Bởi vậy mà không sỉ bắt được sự cờ gian bạc lận ấy. Quan trên cho mình soi xét thấu những điều phi vì ấy mà cấm trừ cho tuyệt thì hạnh phúc cho dân biết bao.

Quảng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng bang đặng rõ: Lao-tích Khách-Lâu bấy lâu nay cho M. Trần-quang-Nghiêm và đã xong thay là M. Quyền-minh-Ngọc đi Chà-Vùng, từ tháng mười cho đến nay tôi tu bổ sửa sang lại nhà tanh khiết việc trong phòng đàn đã đặt toàn toàn. Cảo trong phòng bài đều đã sơn thiếp cho vừa lòng qui khách.

Cho ban ngày thì có chassour gật, ban đêm lại bạch gardien gật.

Ấy vậy việc trong phòng đàn đã tối đã [illegible] nơi, mấu đã tại phòng thì cũng [illegible] đã cho như muốn thong thả nhà [illegible] Garage riêng một cái xe một sau, nhà khéo mình sắm khiết là trầy trụa chỉ [illegible] xe, vì là cái Garage của tôi lớn lắm.

Vậy ngày nay tôi đã sửa sang trong ngoài [illegible] qui khách, nay tôi kính tiếng [illegible] qui chủ đến đặt đi Saïgon [illegible] phòng thì mà ngủ một đêm coi sao? [illegible] tôi coi trên đây không.

Tôi vậy lấm chăm cảm trong lao-chan [illegible] đồng bang đồng mến tôi [illegible] đến ở ra rằng.

Cảo nhơn kính thích

LỤC TỈNH-KHÁCH-LÂU

N° 4 Eskagon Saïgon

Trước sau như một

Bạn thanh-niên chủng tôi, chủ nhơn hiệu Nam-chấn-Hưng *ở tại Chợ-lớn, bước đầu ra nơi thương trường có hai cái đặc biệt, khác hẳn các bạn đồng nghiệp, mới là mở ngôi hàng tại Chợ-lớn, hai là chẳng hề dám kêu réo cầu « xin đồng bang giúp sức ».*

1° Vì sao mà mở ngôi hàng tại Chợ-lớn? vì chúng tôi thiết nghĩ muốn tranh thương thì phải tranh với người ngoại bang, nên chẳng sự rằng chỗ Chợ-lớn là nơi qua khách mà chen vai vào đành đực với họ, chớ người mình đành với người mình sao gọi là tranh thương?

2° Vì sao chẳng cầu « xin đồng bang giúp sức »? Là vì chúng tôi thấy người ta thường dùng sái cầu ấy, lấy cái lòng ái chẳng cầu đồng bang mà lợi dụng cho mình, rốt cuộc rồi thì thấy ra mình lừa dối đồng bang.

Nói cho phải, nhờ hai cái đặc biệt ấy mà cuộc thương mãi của bổn hiệu càng ngày càng thạnh, người Nam và người Khách ở tại Chợ-lớn cũng đều đồng thinh mà nói rằng bổn hiệu bán rẻ hơn bất cứ là ngôi hàng nào của người ngoại-bang. Vì cuộc thương mãi nay mần ấy mà bổn hiệu trong 1 lâu đây phải dời phố lại số nhà 284 cũng trong đường Marins, cốn đường cất, cho được rộng rãi và giăng tiện hơn. Giá bán thuở nay rẻ thế nào chư qui khách cũng đã choán rồ. ngày nay bổn hiệu cũng cứ một mực bán rẻ như thế, cầu cho lời ít mà bán được nhiều thì giá bổn hơn là bán cho mất. lời nhiều thì tất nhiên phải bán tr. Cũng chẳng dám kêu réo đồng bang giúp sức, chỉ cầu xin đồng bang gởi thơ xin bổn hiệu một tờ mục lục so lược mà sống giá với các nơi rồi nhiên hậu sẽ mua đồ. Mua từ 5 đồng gấp lên thì gởi (contre remboursement) mà chủ mua phải gởi mandat trước 20 °/°, và tiền thăng cước và việc bao mất đọc đường thì cũng vẻ phần chủ mua. Thơ viết thì cứ đề:

NAM-CHẤN-HƯNG, *170 rue des Marins Cholon*

dây thép: *Bazaranam. — Cholon*

Mandat thì đề cho M. PHAN-VĂN-THIẾT chủ nhiệm

Hay kính

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH

Mạc suối của nhà nước langsa

VICHY CELESTINS

có chức ra nguyên chai, nhỏ chai và chai nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đói, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau lác-leó, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE — Nước hiệu nầy nấu trừ các

VICHY HOPITAL — Nước nầy thì để uống cho ti-vị hoà lạc luôn luôn.

COI CHỪNG LẮM ĐỀ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

58. — Rue de Canton 58. — Cholon

THĂN HIỆU PHÁT LÁNH HƯỜN

(THUỐC NÓNG LẠNH)

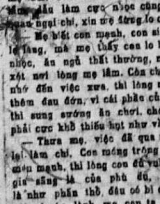

Trị bịnh nóng lạnh, binh rét, ban bạch, ban đỏng cảm mạo sương hàng, phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mê mang, nhức đầu, miệng khô, tứ chi mỏi mệt, ăn uống không tiêu.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là 14 hườn, uống với nước trà.

Con con mỗi một tuổi uống 1 hườn, 2 tuổi uống 2 hườn, 3 tuổi 3 hườn.

Con nít mất tuổi thì uống theo mấy hườn, tới 14 tuổi uống theo như người lớn dùng 14 hườn mà thôi.

Như binh rét thì phải uống trước hơn 2 giờ đồng hồ khi chưa có phát rét.

CỮ KIÊN: ăn sống, trái cây, đồ người lạnh, mấy món chẳng nên dùng tới; Làm y theo như vậy, binh sẽ nhẹ hẳng, bớt uống thuốc nầy vài ngày thì hết bịnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai uống 2 hườn bổ thận. Hãy nhìn chữ cái [illegible] ÔNG-PHÁT, hiệu Nhị-Thiên-Đường, thì mới là thuốc hiệu Lão thú giả.

Giá mỗi gói . . . 0$16

N° 2

LƯƠNG DUYÊN

DO TỤC ĐỀ

(Ái-tình đoản thiên Tiểu thuyết)

Mình quân trong-tử tao phòng đó,
Tài-tử gieo chơn tế ngọc song;
Xưa nay trong cõi Trần-hoàn,
Biết bao nhiêu kẻ lỡ lòng nơ duyên!
Nghĩ thương cho khách thuyền quyên!

(Tiếp theo)

Cô chầy bà khá: ăn-cơn lắt phải đem ra đếm cho mấy tiệm hàng xén chợ biết: ai mà bán bấy giờ. Đặm cho tiệm nên cũng tình bán lạ có lời nhiều đến, nên cái cũng nó ngồi không bán lại khi cón khá hơn. Thì ra, là người tân mà tự sợ chỉ cô thôi.

Nàng nầy lâm và ngày và đêm, khuya lắm hỏi cón ngủ, mà cô giải lắm thì biết quả là đã ăn đã chung là may. Nàng lo cho mẹ thuốc men đã đúng, cón nàng, tội nghiệp thay, ở Saïgon mà lắm khi phải ăn cơm hộp nước mắm mà chưa Y. Lúc cần nàng thì rộng là vải đen, mà tính sạch. May cho nàng là bình dung cho nhã, tay mắc đã bó vải mà gương mặt tiền, xem ra cũ phẩm thanh lịch nhiều lắm.

Nàng là gái xét nó, đoan trang, đầm thắm, nên trai chẳng dám khi, cũng không hoàn lại gió cợt chọc. Mộng nàng cười có duyên lắm, tiếng nàng nói nhỏ nhẹ có hơi rung sự, mà nghe ra như giọng phù trầm, như đờn lưu thủy. Vóc nàng đẹp, mà cao, gương mặt nàng trông lại trắng. Tuy nàng lâm lụng mệt mỏi như vậy, mà cái sắc mặt cần nàng vẫn tươi, hai gò má như hai cái hồng hường, hai con mắt sáng như hai lằng thu thủy.

Đồng hồ số một giờ khuya, trời vẫn cón mưa, gió lại rai thêm, nên nàng đèn mình xem lạnh. Nàng bèn đề cái khăn thêu xuống lại một bên vấn, kéo mền lên mà đắp; kín lại cho mẹ.

Bà mẹ mở mắt ra, nhỏ nhẹ hỏi rằng:

— Mấy giờ rồi, con?

— Thưa mẹ mới gần một giờ.

— Một giờ khuya rồi mà con cón thêu hay sao? Mẹ thường nói với con đừng có ráng lâm qui mười một giờ khuya, không nên. Con thấy mẹ ngủ quên, rồi con lén thức ráng lâm như vậy hay sao? Không nên thức khuya lâm như vậy đâu, con.

— Thưa mẹ, tay khuya mà con chưa mặt, con cón muốn lâm, chớ không phải con ráng xin mẹ đừng rầy con.

— Trời thì mưa, gió thì lạnh, con ngồi một mình chắc lạnh lâm.

Bà mẹ vừa nói và nắm tay nàng, rồi nói rằng:

Tay con lạnh ngất như vậy.

— Dạ thưa mẹ tay con lạnh mà thật mình con không lạnh chút nào hết.

— Mẹ rầy con hoài, mà con cứ thức khuya hoài. Thức như vậy rồi con đau, làm sao?

Nàng rưng rưng ước mắt đáp rằng:

— Chớ đã liều cho mạng, không sẵn nào mẹ cho hết lòng con thì con không đành.

— Mà mẹ đã hết rồi, mấy bữa rày mẹ đã cho nhiều lắm rồi.

— Phải ông thầy thuốc nói mẹ hết, mà con coi mẹ cho thiệt mạnh thì rõng cón lâu ngày lắm, và phải cho cả đã ăn bổ dưỡng cho mẹ thì mới được.

— Nếu vậy thì cực nhọc cho con lắm, con cón nhỏ lắm con ôi!

— Thưa mẹ, con nhỏ mà con mạnh mẹ lắm, con biết sức con sung thanh lắm, dầu lâm cực nhọc cũng chẳng quan ngại chi, xin mẹ đừng lo cho con.

— Mẹ biết con mạnh, con siêng năng lắm, mà mẹ thấy con lo lắm cực lắm, mà mẹ thấy con lo lắm cực nhọc, ăn ngủ thất thường, mẹ chưa yên, nơi lòng mẹ lắm. Cần chăng mẹ nhớ đến việc xưa, thì lòng mẹ càng thêm đau đớn, vì cái phần cha con là thì sung sướng ăn chơi, chớ không phải cực khổ thiếu hụt như vậy.

— Thưa mẹ, việc đã qua rồi nhắc lại làm chi. Con mang trọng cho mẹ miễn mạnh, thì lòng con đã vui rồi. Cái gia-sản là của phụ cố, tiền thì là như phần thì, đâu có bị đồng với cái phước lành mẹ con ta hằm hòi nhau mà thương mến nhau lắm.

— Lời con nói đó không phải là lời của bực thượng nhơn.

(Mọi tiếp)

TIỂU LÂM

Chẳng xấu vẹ đẹp. Chẳng mất mày xấu xa cho đến đổi trong nhà không đàng kiếu sơi mặt.

Bữa nọ người quen đến thăm, chẳng về bà lớn mà lại gặp cô. Chẳng lựa tấc đề ra coi, té ra là kiểu sơi mặt, thấy mặt mình xấu quá, nên buồn rầu rồi khóc.

Vợ thầy chẳng khác tái lòng khác thoa, chẳng chẳng ngồi ngoại rồi, mà vợ đến gần khóc.

Chồng hỏi: tôi bắt khóc rồi mà sao mình cứ khóc hoài?

Vợ nói: là hồi mình ngồi rồi chớ tôi chưa ngồi đặng, mình hồi thấy mặt mình rồi, chớ tôi cứ thấy buồn buồn. Hu! hu!...

Le Gérant: LÂM-VĂN-HÒA.

SAIGON. — IMP. DU LUC-TINH TAN-VAN

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES

Thuốc hoàn

NIRVA

Trị bịnh

bổ Nha-phiến rất thần hiệu

Nó thế cho thuốc Solution **R**

của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC

L. SOLIRÈNE

ở ngang nhà hát tây, Saigon

CÁC PHỤ-NỮ

Các Bà thường vẫn ước ao làm sao cho con được sức khỏe mạnh dạn, không đau ốm khi nào. Tưởng việc ấy không khó, là vì hễ trẻ bé được chừng 8 tháng sắp lên, thì các Bà cứ mua thứ bột kêu là FARINE PHOSPHATÉE LAROUSSE mà cho nó ăn, rồi tự-nhiên nó mạnh giỏi và mập-mạp khỏi lo nó đau răng, đau phổi hay đau ruột. Từ đó cứ lớn lên mãi.

Thứ bột LA FARINE LAROUSSE ở các nhà bào-chế sự đều có bán.

ĐẠI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP

Pharmacie Principale

L. SOLIRÈNE

SAIGON

TỪ BỮA NAY TỚI ĐẦU NĂM TÂY MÀ THÔI!

NHƯN DỊP

LỄ TẾT TÂY NÊN HẠ GIÁ

NHIỀU CHO

Xe máy con nít và Xe máy nhỏ

Có cho riêng mấy người mua

Hãy đến xem hay là viết thơ cho hãng:

AU SPORTIF FRANÇAIS

135, Rue d'Espagne, Saigon.

Cũng HẠ GIÁ xe máy người lớn

Tẩy sạch nề trước

giết chết cả loại côn-trùng và vi-trùng độc ác

Giá rẻ mà lại tốt hơn các thứ khác giá 0$50 một thùng nhỏ

Hoán-hải tân văn

Mấy cách dán cò

Thường khi gởi thơ ta hay dán cò lộn bậy, khi dán bên nầy khi dán bên kia, đó là một cách cẩu thả ta không nghĩ đến. Tùy vậy nhưng dán cò bên trên bên dưới, bên phải bên trái đều có nghĩa lý cả. Vậy phải biết: khi nào con cò nằm ngang ở trên mặt phong thơ về phía hữu thì chỉ nghĩa là: « anh có nhớ tôi không ». Nếu con cò cũng ở bên phía ấy mà đầu lộn ngược thì nghĩa là: « nhận được thơ xin đừng viết lại nữa » Nếu đầu lộn ngược mà hơi nghiêng một tí, nghĩa là: xin trả lời cho biết ngay. Khi con cò ở về phía cạnh dưới phong thơ thì nghĩa là « tôi lấy làm đa tạ lắm lòng của ngài... » Nếu đầu cò chúc xuống: thì là: « tôi kính chúc anh được an lành ». Con cò ở phía dưới phong thơ về bên trái thì nghĩa là: « anh cứ vững lòng, đừng nên thối chí ». Khi con cò ở về bên phía trên, bên trái thì nghĩa là: « chớ có quên tình tôi đây ». Nếu cò dán ngang thì ý nói rằng: «tôi muốn được gặp mặt anh quá». Nếu đầu cò lộn ngược xuống nghĩa là tôi không được thong thả». Đó là mấy cái ý nghĩa của cách dán cò. tưởng cũng nên biết. Nhưng cái cách hay nhứt là cách dán có theo thể lệ nhà dây thép đã định, là dán ở trên mặt phong thơ về phía hữu vậy.

« 2$50 »

2$50 MỘT THƯỚC NỈ

RẺ thiệt là RẺ

không mua rất uổng

Nỉ đen thiệt tốt, tôi mua qua kỳ tàu này là lần thứ ba, một ngàn thước đã thứ, mà giá rẻ hơn trước, nhờ trả bạc quan cao giá.

Nỉ mỏng may áo dài, lấn mước tốt lắm, bề khổ 0m70, giá một thước 2$50; nỉ màu nâu 2$80. (Mua 3m40 may đủ áo dài). Nỉ dày may đồ Tây, giá một thước 5$00. (áo paletot 1m50, trọn bộ áo và quần 2m50).

Tính ra nhầm một áo dài nỉ cét: 8$50, áo paletot: 7$50 thiệt là rẻ, xin quí khách mua mau kẻo hết.

Trở bán tại nhà hàng:

Nguyễn-đức-Nhuận,

số nhà 42, đường Catinat,— Saigon.

Hỡi đồng bào!!
Hỡi nhà tri-thức!!

Chánh nghĩa-vụ đồng-bào ta đương thiết thị quảng-khuếch thương-mãi, chấn hưng công-nghệ trong xứ nhà.

Hãy giúp đỡ các nhà thương mãi công-nghệ nước ta, ấy là một đầu quan-hệ, các nhà tri-thức Việt-Nam nên chú ý.

Nước giàu thì dân mới mạnh.

NHÀ MÁY

Nguyễn-Thanh

CỬA ANNAM

Nhà máy NGUYỄN-THANH ở tại kinh-mới, Vĩnh-hội Saigon có mua bán lúa gạo, nên mới mấy ông Điền-chủ chăng nấy ông mua bán lúa vui lòng đem bán lúa tại nhà máy chúng tôi.

Buổi sớm mai, chúng tôi ở tại nhà giấy, số nhà 52, đường Pellerin Saigon tục kêu là phố 60 căng.

Buổi chiều, ở tại nhà máy NG.-THANH Vĩnh-hội Saigon.

NG.-THANH-LIÊM và THÂN-VĂN-NHIỀU

Kinh mới

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mộ-thảo trước khi tập đến những mùng quơn mới học họ hay dùng thứ rượu chác hiệu «PEIGNAC».

Thứ rượu nầy mùi vị điều dàng dễ uống, mà chất rượu lại hiền lắm, cho bổ khoẻ, giãng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là mới thứ rượu đại bổ ích cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng DOYLANDRY, 17, place du Théâtre Saigon có thứ chai sẵn và có thứ trong thùng cán nguyên.

SÁCH MUA VUI

NM xuất bản lấy thứ sách cuốn «Contes et légendes du pays d'Annam» bằng tiếng Langsa của ông Bắc-phá Phan Ái có đặt mấy sách nầy rồi cũng biết giá tới mà Quí vào? Thì xin nhắc lại, chuyện trước đây ra, sách Annam-văn cần thế-giới rất rẻ rúng cả bởi, chẳng ai đọc tới cũng đều lấy làm tiếc. Truyện tích xưa rất thân-thiết mà cũng có người tìm kiếm hoài lắt tới lại chẳng ngày cũng bỏ, lăng tăng trong có bề nầy sẽ sẽ bán lẻ thiệt với giá mỗi 1$, (Riêng những lần rạ? in ra Ba nầy có đặt thêm ai chiếm lại cảnh-tích chuyện rất vui.

Giá mỗi cuốn..... 1$20

Có trữ bán tại Imprimerie de l'Union 117, Rue Catinat — Saigon.

A.N.I SANH ẢNH

TRIỆU-CÔN

Chủ-nhân

49, Bd de la Somme

(ngày xưa cũ Saigon-Théâtre)

Chụp hình

Rọi hình lớn ra

rất khéo

Công việc làm thiên nghệ kỹ-càng

Hình lâu phai... Bền răng... Giá rẻ

Xin quí khách đến viếng tôi một lần thì sẽ mới hàng mình chí

THỜI-SỰ CẨM-NANG

QUYỂN SÁCH:

THỜI-SỰ CẨM-NANG *năm 1926 vừa xuất bản. Các vị Cai Phó tổng, các vị Hội đồng Địa hạt, Hương chức mỗi làng, cũng các quí điền-chủ nên mua mua xem cho rõ thời-sự và lại được giải muốn nữa.*

Giá bán..... 2$50

Qui vị nào muốn mua thì gởi thơ và mandat cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA, *13 rue Lucien Mossard, Saigon. Xin nhớ gởi phí thêm tiền gởi bảo đảm (0$30)*

VOUS POUVEZ GAGNER

UN MILLION

500.000, 200.000 ou 100.000 Francs

en achetant une obligation

CRÉDIT NATIONAL 1920

Prochain 20 francs en souscrivant et le solde par 21 mensualités de Trente francs Stock

Les versements se feront le samedi de chaque fin mois et ne s'élèvent à la totalité du lot payé. Tous les participants aux tirages avec un gros d'accumulation et paysages sans s'en apercevoir, en devient pourvoyeur d'un tiers de cet tirages avec un gros d'accumulation et paysages sans s'en apercevoir, en devient pourvoyeur d'un tiers de

Le Crédit National participe à 5 tirages par an, les 1er Janvier, 1er Avril, 1er Juillet, 1er Août, 1er Octobre, 1er Novembre et chaque tirage comprend :

1	lot de	Un million	
1	lot de	500.000	francs
2	lots de	200.000	francs
3	lots de	100.000	francs
6	lots de	50.000	francs

Soit pour les 5 tirages : 20 millions de francs de lots par an.

Liste gratuite après chaque tirage.

Les chances de gagner sont donc nombreuses.

Pour y participer, veuillez adresser 20 francs au Directeur de la

BANQUE NOUVELLE

6, Rue Paparel, MARSEILLE (France)

Tous renseignements à la Ste de Pl. Saint-Jean.

Et dans toutes agences de la Banque Nouvelle.

Sulfoxyol ROBIN

Trị rất thần hiệu trong các bịnh đau lâu năm từ họng vô trong phổi

(Ho-lao, Ho lồn, Trùng thiệt vân vân)

Bịnh đau trong lá gan và bị thuốc độc vào ruột, bao tử

Đau mình lâu năm đến rút xương lại, bịnh đau ngoài da

Có làm ra bột nhỏ và có viên trong như hột chuỗi, mùi thơm (khác hơn các thứ thuốc khác có dựng sanh mà chế) và chẳng hề làm tả.

Có làm ra học chai nhỏ để chích, thứ nầy mạnh lắm để trị đau nhức xương cốt đang hồi dữ và ho hung lâu ngày.

Có làm ra thuốc dán mát, để trị bịnh mọc mục, sẩn đa, nổi mục cả vẻ, ghẻ vân vân

Phải đòi có hiệu ROBIN và đừng chịu món chi khác ráo

Có trữ tại Thượng-đẳng Dược-phòng L. **Solirène** *trước nhà hát SAIGON*

Bào chế tại nhà ROBIN, số 18 đường Poissy-Paris

Có một mình

Hàng lớn như

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

L. SOLIRÈNE

mới bán được ròng thuốc thượng hạng, đã tinh-tấn nhứt giá lại rẻ không nơi nào sánh kịp.

Bởi nhờ cách sắp đặt vén khéo, sự buôn bán thạnh-vượng nên có thể sĩ thuốc tốt và rẻ không có chả thuốc rác như đây mà sỉ được (sỉ nhiều thì giá rẻ là lẽ thường)

Sự bền vững trong sáu chục năm trời là cái dấu bảo kiết chắc sự ngay thật trong nghề thương mãi của chúng ta vậy

Bản sục giá nhiêu:

Dầu chuyện giá bằng nào mỗi món đều tăng lên, song nhờ giá bạc quan lớn cao, nên có thể bán rẻ được

Qui Khách có cần dùng mua thuốc xin phải nhớng giá trước và xin mới đến tận nơi mà cọi cho biết nhằng khó trở thuốc của bổn hiệu

Ở xa bất kỳ mua nhiều hay là ít cũng không tính tiền gởi

PEPTO-KOLA ROBIN

(Có Glycérine, Phosphate, Kola và Peptomate)

Uống ngon mà là một thứ rượu ngọt đại bổ dưỡng.

Thần-hiệu về bịnh yếu gân cốt. — Làm công chuyện quá sức. — Mệt sức và mệt trí.

Bịnh mước tiểu có đường, nước tiểu có sau lắng, trực trường, các bịnh trong trái tim.

Đưa cần cho mấy tay Thể-thao, đặng ngăn ngừa sự mệt mỏi hư không kịp.

Mỗi bữa cơm uống một ly nhỏ thì sức mạnh không kém, bàn thờ không mòn.

Phải đòi có hiệu ROBIN và đừng chịu thứ chi khác ráo.

Có trữ tại nhà thuốc Thượng-đẳng Dược-phòng L. SOLIRÈNE *trước nhà hát SAIGON.*

Bào chế tại nhà thuốc ROBIN, số 18 đường Poissy Paris.

Hãng buôn E. HEUMANN

102-104, đường Mac-Mahon — SAIGON

Xin hãy hỏi mua tại hãng nầy các thứ rượu như:

Champagne hiệu CHAUVET sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu PRIEUR sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu JOLLY 1/2 sec.
Rượu bọt: CHATEAU DE BEAULIEU.
Rượu mạnh IZARRA.
Rượu mạnh PERE KERMANN.
Rượu rom hiệu BLACK HEAD RUM.
Rượu rom hiệu BRIAND.
Sirop làm bên Pháp đủ thứ CAZANOVE.
Hiệu BRIAND brandy 3 ngôi sao.
Rượu MUSCAT lại xứ *Frontignan*.
Rượu chát thứ tốt và thứ thường dùng tại xứ BORDEAU và BOUGOGNE, và còn nhiều hiệu khác rất tốt như: JOURNU, BOUCHARD, TURPIN, FAIVELEY.
Chocalat có sẵn bằng bột hiệu ELESCA.
Mau thiệt tốt để dùng trong nhà hiệu LA MIDINETTE.
Có tiền dẫn chữ Quốc-ngữ rất tiện.

Thuốc NEOPTOL, để trừ khử vi trùng và phòng sự vệ-sanh trong nhà.
Dầu thơm hiệu GELLÉ RIGAUD, LAMOTTE.
Nước sức tóc — Đồ các thứ.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-chậu chư-tôn được rõ: những các thứ thuốc Cao-đơn hoàn-tán, của bổn đường, đều là thuốc của ông lương-y VI-VĂ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ dược nơi mấy danh sơn, mà chế luyện cho được tân thiện tân mỹ, rồi một đem ra mà cứu chẳng giúp đời, đáng bình ông phát mệp mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng đức, thiệt hồng đường mừng chẳng xiết chi.

Chỗ dè mới đây gian nhơn giục đời tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao đơn-hoàn-tán, rồi nó nhái theo hiệu NHỊ THIÊN ĐƯỜNG, như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) vân vân ... và làm những bao những hộp, những vegiống từa như của bổn đường nếu mà gặt bán khắp nơi, song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ nay về sau quí-vị có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN ĐƯỜNG và hình ông phát mệp thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

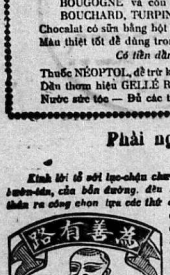

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
38 rue de Canton 38 — CHOLON
Chú nhơn cẩn cáo.

Qualité Supérieure
"AU COQ GAULOIS"
PARIS

Marque déposée
R. CHOMIENNE
Seul dépositaire
SAIGON

Place du Théâtre.

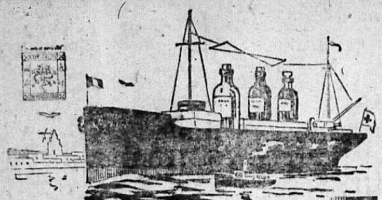

Giá rẻ hơn hết
Đồ tốt không đâu bằng
chỉ có tại
Đại-Dược-Phòng
L. SOLIRÈNE SAIGON
nhờ tiệm buôn bán lớn và lại lập ra
60 năm nay thông thạo các việc,
nên bán như vậy mới được.
Xin hãy đến viếng hàng chúng tôi mà coi
thiệt là rộng lớn hơn nội Đông-Pháp
Chỗ hàng đến tận nhà và gởi cho lục tỉnh khỏi tiền chở chuyên, bất cứ là mua nhiều ít gì cũng vậy.

C.J. BONNET

MÀY RÂU CHO ĐẶNG CÁI HÌNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY
khi Chư-tôn muốn mua hàng lạ

ĐÔNG-PHÁP CÓ MỘT!

KIẾN XEM SÁCH CỦA PHÁP-QUỐC VÀ CỦA MỸ-QUỐC — LÀM KIẾN TỪA KIẾN

BÀN BỘ THƯ CON MẮT MÌNH QUÊN MÌNH MẮT TỰ NHIÊN CHẲNG THỐT NÀI SAO

Bán Kiến đo theo toa Lương-y kỹ-lưỡng.

XƯỞNG RIÊNG LÀM KIẾN THEO Y-KHOA
CỦA NHÀ THUỐC CHÁNH L. SOLIRÈNE
Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY
SAIGON

Tổng lý: Ông D. MERRENT, thiên-sư về nghề kiến mắt. Có cấp-bằng tại Đánh Pháp.

Có BÁN: Máy nga-ảnh — Ống dòm — Ống âm-tinh-biểu — Ống Ma-thứ-chân.
Các đồ khí-dụng đông-đảo.

KIẾN MẮT "CRISTAL AMERICAIN"

Kiến "Cristal Américain" của chúng tôi bán, trên theo cơ mắt xem lá hơn, sáng hơn kiến thường bốn chục phân. Dùng mang đọc sách, viết bài trong giờ nầy sang giờ nọ mà chẳng chút mệt mắt.

Mang trong giữa ánh-sáng mặt trời rất mát, chẳng hề mất mà vẫn mình xem cũng chẳng đổi màu.

Mỗi cặp kiến có cho giấy bảo-kiết năm năm.

Cho kẻ nào mà cần phải dùng hai thứ kiến (kiến xem xa và kiến xem gần), chúng tôi lại có chế thứ kiến riêng hai lớp, nhưng chẳng thấy hiển được. Dùng một cặp mà xem xa gần đều đặng không cần phải đổi hai cặp.

Đồng sản-phẩm của Mỹ-Quốc cũng tốt như song vàng thiệt vậy, bảo kiết trong năm hai năm.

XE MAY ĐẠP
CỦA HÃNG M. CAFFORT
HIỆU:
« ALCYON »
KHÔNG SỢ THUA AI

Đua đường trường công là đua tại trường thì hiệu ALCYON đều lấy giải nhứt luôn luôn.

Kỳ 24 Mai 1928, cuộc đua *Saigon — Bonnan — Saigon* 90 km. *M. Didou* hạng nhứt cỡi xe ALCYON.

Kỳ 10 Mai 1928, cuộc đua tại trường đua:
1.000 thước *M. Célicourt* hạng nhứt cỡi ALCYON.
20.000 thước *M. Tran-van-Chanh* hạng nhứt cũng cỡi ALCYON.

M. CAFFORT.
N° 32, 34, 36, Rue Catinat — SAIGON

NHÀ THUỐC ÔNG
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát TâySaigon

Có một mình hãng lớn như Đại-dược-phòng L. SOLIRÈNE mới bán được rồng thuốc thượng hạng, đã tinh-tân nhứt, giá lại rẻ không nơi nào sánh kiệp; bởi nhờ cách sắp đặt vốn khéo, sự buôn bán thạnh-vượng nên có thể sỉ thuốc tốt và rẻ không có nhà thuốc nào như đây mà sỉ được (sỉ nhiều thì giá rẻ là lẽ thường).

Sự bền vững trong sáu chục năm trời là cái dấu bảo kiết chắt sự ngay thật trong nghề thương-mãi của chúng ta vậy.

BÁN SỤC GIÁ NHIỀU!

Dầu những giá hàng nào mỗi món đều tăng lên, song nhờ giá bạc quan lên cao, nên có thể bán rẻ được.

Quí khách có cần dùng mua thuốc xin phải nhóng giá trước và xin mời đến tận nơi mà coi cho biết những kho trữ thuốc của Bổn-hiệu.

Ở xa bất kỳ mua nhiều ít cũng không tính tiền gởi.

TONIQUE
DU
RE-NUTRITIF
du Docteur RIP
TỪU của Lương-y RIP chế ra

Thuốc này là vị đại bổ gân cốt cùng là trên kiện thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng bổ tuổi cao khí lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đã thăm viếng, mà uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cả lên thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Cần con mắt lờ mờ, đến bà mất máu, có huyết bạch, có chứng, nhang xe nao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ làm bội, đa thực dễ sống, tinh thần trên hiệu.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marine số 189, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Japonais 160 Rue du Marine Cholon.

Nº 59

HỒNG-GIÁP-TỬ

Soạn-giả: SONG-LANG SƠN-CHÍ.

THIÊN THỨ NHÌ
BẰNG-KIM-LIÊNG RA MẶT

VI

Người trẻ tuổi: «Tôi nói như vầy rồi có chắc bắn đi theo tôi không?» Người sồn sồn: «Chắc chớ!» Người trẻ: «Tại nhà thờ Saint Paul thiệt có người như vầy hay sao?» Người sồn sồn: «Thiệt! cái tên hôm xử tôi Vương-công-Đăng nổi hôa-hiệu trên lầu chuông đó!» Người trẻ tuổi: «Cha đã đoán nó rồi ná!» Người sồn sồn: «Sớm mai nầy ta cho nó làm lại. Nó có thể nặng cùng ta sẽ hết lòng phò tá ta.» Người trẻ liền cúi đầu phục lịnh, phân tay đi tuỉ hành kế qui của lão sồn sồn. Người sồn sồn ấy là ai? Người trẻ tuổi ấy là ai? Người sồn sồn tức là Đức-cha Lưu-bích-Toàn vậy... Con người trẻ tuổi là bộ-hạ của người. Trong một giờ sau, tên bộ-hạ của Lưu-bích-Toàn đến đường Ý-đâm dợ..... Kẻ nọ vai phút cùng hồ sau thì Đức-cha La Mạnh đến, vào nhà Báo-Kỳ. Đức-cha La-Mạnh đi bộ chầm rãi, không để ý thấy một người nấp theo con đường hẻm, đó từ bước của ngài.

VII

Đức-cha La-Mạnh đến nhà Báo-Kỳ gõ cửa... Xây có tiếng dớn ông trả lời rằng: «Mời ai đó vào nhà» Đức-cha La Mạnh nghe bết giọt mình. Ngài nghe tiếng thì biết là tiếng Báo-Kỳ nhưng ngài không hiểu Báo-Kỳ dặng thả về hồi nào? Ngài xô cửa bước vào nhìn thiệt là Báo-Kỳ, ngài sửng sốt bước lại nắm tay hỏi rằng: «Quí hóa! Người đây hồi nào?» Báo-Kỳ nắm tay Đức-cha hỏn, trả lời rằng: «Bẩm cha, tôi mới về đây» Đức-cha: «Con trốn, con về hay chăng?» Báo-Kỳ: «Bẩm không có người chịu trăm vàng cho tôi.» Đức-cha: «Trong đó mấy thiếu chi là người hào tâm. Hễ mình lem lỉnh thì Chúa không khi nào bỏ.» Báo-Kỳ thở ra nói rằng: «Cha đừng tặng tôi quá! Phải chi cha biết dặng người thì ăn cho tôi thì....» Hắn nói đến đây hắn liền ngừng lại day đầu nói với vợ con rằng: «Chúng bay hãy đi ra ngoài để ta nói chuyện với cha một chút.» Vợ con hắn liền riếu riếu đi ra không lời thốt lại. Đức-cha La-Mạnh thấy sắc diện Báo-Kỳ ảu sầu ủ đột thì ngài cũng đem lòng lo lắm. Ngài không biết Báo-Kỳ sẽ nói với ngài câu chuyện gì đây. Báo-Kỳ thì vẫn cúi mặt xuống. Khi vợ con hắn ra hết, rồi hắn liền mở lời rằng: «Tôi hằng ở tại Anh-quốc. Tôi là người vô đạo, nghịch hắn đạo với cha. Nhưng nếu không nhờ đến xứ Irlande và cha thì vợ con tôi chẳng còn sống đến ngày nay. Bởi vậy nên vợ của cha và của xứ Irlande đối nguyện mình tâm khắc cốt. Tôi xin nhắc lại cho cha nghe. Câu chuyện nầy có lẽ vợ tôi có nói với cha rồi khi trước, nhưng tôi cũng nhắc sơ lại đây cho cha hiểu câu chuyện sau. Số là khi trước vì trong nhà túng ngặt, tôi có quơ tạm của người nầm chục đồng. Tôi kỳ không thể trả, chủ nợ kiện, tiền để nên, bạc sanh bạc, số nầm chục trước kia nó đôa lại gấp ba. Tôi phải dành chịu giam thân chờ tiền đâu mà trả cho nổi. Ôi! vào trong khám tối, nỗi cực không ngần. Nhưng cực thì chịu cực, chẳng hề chi, ngặt cái nỗi Ba vợ xa con nó làm cho: ôi chán cha! đau từ đoạn, thắc từ hồi, đau rồi lại thác rồi lại đau, luôn buổi ấu sầu, cảnh thâu chiếc bóng. Tôi những tưởng không còn trông sum hiệp vợ con. Nào đó đâu một ngày kia cửa khám đường mở hoát ra. Có người vào nói với tôi rằng kể từ đây tôi được thong thả, được phép đi ra vì có người chịu bao nợ. Tôi mừng không chế đi sống lại, trót nửa giờ ngẩn ngơ, ngơ ngẩn, đường mơ màng trong giấc chiêm bao, không biết có ai bố tâm đem lòng hà hải, xuất tiền bồi nợ, trả chồng chờ vợ, đem cha giao lại cho con. Khi tôi ra khỏi khám thì lại gặp Nhiên-Công bạn cũ. Anh em lại gặp Nhiên-Công mừng rỡ, tỏ việc hàn-huyên. Tôi mới mừng rỡ, tỏ việc hàn-huyên. Tôi mới hay rằng chính mình Nhiên-Công đem tiền bao nợ. Rõ lại thì có người muốn dùng tôi làm bộ-hạ mới xuất tiền chuộc tôi. Theo lời Nhiên-Công nói thì người hào tâm kỳ tìm để đặng ba người bộ-hạ, thêm tôi vô là bốn. Ba đứa kia là Nhiên-Công, Mã-Sang và Báo-Giác.» Đức-cha La-Mạnh nghe đến tên Báo-Giác thì giựt mình.

(Mai tiếp)